

Veto

Medio oktober. Dooptijd. Schone traditie die ook door Veto in ere werd gehouden. Inderdaad, ook wij pleegden rond dit tijdstip onze schachten te temmen. En onze lusten bot te vieren. Want altijd het progressief, multi-kultureel en emancipatorisch tijdschrift uithangen, dat valt niet mee, dat begrijpt u. Soms moeten wij ons zaakje ook eens kwijt.

Onze dopen waren dan ook legendarisch. De meeste clubs kunnen daar niet aan rieken. Letterlijk dan. Als Veto er al om bekend staat dat het stinkende potjes durft te openen, dan was dat zeker ook van toepassing op ons inwijdingsritueel. Aan stinkende potjes heeft Veto overigens bij het begin van het academiejaar zelden een gebrek. Terwijl we die na de doop nog zelden terugzagen.

Het zal u overigens niet onbekend zijn dat de Vetoploeg bestaat uit een keure van opvallend mooie en intelligente mensen - mannen. Kletsoppen, dommeriken en vrouwen werden vroeger genadeloos weggeselekt. Tenzij er eentje 'vrouw van' één van ons werd, wat ontmoedigd maar toch gedooft kon worden. Overigens was er, na de ritus, nauwelijks nog sprake van 'de vrouw van één van ons'.

An die aloude gebruiken poogt men nu dus, van hoger hand, een einde te stellen. Een al te doortzichtig maneuver om de drempel tot Veto naar beneden te halen en aldus haar progressieve werking te ondermijnen. Misbegrepen democratisering die aan ons, erfenamen van '68, kinderen van de seksuele revolutie, niet besteed is. Onze dope is ons heilig. Daar blijven ze van af.

STUDENTENWEEKBLAD VAN DE LEUVENSE OVERKOEPELENDE KRINGORGANISATIE - JAARGANG 18, 1991-1992, NUMMER 3, MAANDAG 14 OKTOBER 1991

Dergelijke laag-bij-de-grondse spektakels zullen de deftige Leuvense student in het vervolg bespaard blijven. Met dank aan het stadsbestuur. (Foto Hendrik Delagrangé)

Alle partijen haken af

Onze jongens niet naar Brussel

Je hebt wellicht ook hier en daar de affiches zien hangen. Op zondag 20 oktober zou er opnieuw betoogd worden tegen de raketten. Deze beslissing werd door het Vaka-OCV (de Vlaamse vredeskoepel) genomen naar aanleiding van de nieuwe defensiestrategie, uitgewerkt op de Navo-zittingen van het zogenaamde 'Defence committee' van 28 en 29 mei. Deze eerste blauwdrukken bevatten plannen voor de installatie van nieuwe nucleaire raketten die vanop vliegtuigen afgevuurd kunnen worden en voor het omvormen van de Navo-strijdkrachten tot zogenaamde snelle interventie-eenheden. Op de Navo-top begin november in Italië zou deze strategie dan plechtig bevestigd worden. Daartegen wou het Vaka zijn stem verheffen op 20 oktober.

Toen de mobilisatie van de betoging echter goed op gang kwam, lanceerde Bush zijn voorstellen om alle tactische kernwapens (de korte afstandswapens) uit Europa te verwijderen. Daarmee verraste hij niet alleen de hele politieke wereld, maar ook de vredesbeweging. Niet dat de vredesbeweging er nu plots van overtuigd was geraakt dat Bush een eerste stap zette om het hele Vaka-programma uit te voeren. Maar de hoofdslogan van de betoging ("Geen nieuwe raketten"), zou nu wel erg onbegrijpelijk overkomen. Vaka vreesde voorlopig geen grote achterban te kunnen mobiliseren rond de twee andere hoofdpunten van de vredesbetoging ("ontwapenen om te ontwikkelen" en "geen snelle interventie-eenheden"). Daarom heeft men gekozen om de rakettenbetoging van 20 oktober voor onbepaalde tijd uit te stellen. Daarbij kwam nog dat Vaka met de nakende verkiezingen een politiek opbod wou vermijden. In het verleden is immers

meer al te vaak gebleken dat mooie politieke beloftes van vlak voor verkiezingen, achteraf niet altijd even serieus moeten worden genomen.

Strikt genomen slaat het voorstel van Bush enkel op de tactische kernwapens die op het land gestationeerd zijn. Spijs alle entoesiasme - een oude eis van de vredesbeweging wordt eindelijk ingewild - was dit voorstel van Bush niet meer dan een logische evolutie. Enerzijds waren een aantal van die tactische wapens totaal zinloos geworden. Zo konden de raketten die in Duitsland opgesteld waren, niet verder reiken dan Duitsland zelf... dat een flink stukje groter geworden is sinds de hereniging. Anderzijds heeft de mislukte, staatsgreep in de Sovjetunie van begin september de ontbinding van dat land in een stroomversnellend gebracht. De augustus-putschisten hebben de aandacht getrokken op het gevaar dat de Russische kernwapens aan het

centraal gezag
vervolg op p.4

Stad en unief tegen kulturele barbarij

Niet plassen in brievenbus van burgemeester Vansina

Tijdens het afgelopen weekeinde konden we met zijn allen in de media lezen en horen dat de Leuvense studentendopen van de komende weken niet mogen plaatsvinden op de openbare weg. De beslissing hiertoe werd genomen door burgemeester Vansina (CVP), in overleg met de universitaire overheid. Ze willen hiermee een einde maken aan de 'eksses' die zich de laatste jaren in het stadscentrum voordeden. Samen met een strenger optreden tegen het illegaal plakken en al te wild fietsgedrag wil het stadsbestuur met deze maatregel Leuven 'rein' houden.

dopen gewoonweg te verbieden op het grondgebied van Groot-Leuven.

Proces-verbaal

Het verbod dat nu werd uitgevaardigd, is een beslissing van de burgemeester: hij alleen is bevoegd inzake 'Openbare Orde en Veiligheid'. Via een interne nota werd de beslissing aan de politiediensten meegedeeld. Het gaat om een maatregel van administratieve aard. Dat betekent ook dat, wanneer er toch een doop op de openbare weg plaatsvindt, er niet onmiddellijk proces-verbaal kan opgemaakt worden, enkel een verslag voor de burgemeester. Indien de dopen echter weigeren om het vuil dat ze achterlieten te verwijderen, wordt er onmiddellijk PV opgesteld. Anders gaat het wanneer een toevallige voorbijganger bij de doop wordt betrokken of klacht komt neerleggen: in dat geval gaat het om een misdrijf dat zeker beboet wordt. Volgens commissaris Leenders zal er de komende weken actief gepatrouilleerd worden om eventuele dooplustigen af te schrikken. Op de kampussen zouden dopen wel nog mogen doorgaan, aldus professor Masschelein.

Deze категорieke maatregel van het stadsbestuur roept toch enige vragen op. Vooreerst is er de manier waarop ze tot stand gekomen is. Zonder eerst de betrokken partijen, de studenten, te raadplegen, wordt er van bovenaf een verbod opgelegd. "Door ervaringen in het verleden," zo zegt burgemeester Vansina in een telefonische reactie, "sta ik vrij sceptisch tegenover de mogelijkheid om in samenspraak met de studenten tot een regeling te komen. Enkele jaren geleden werden er afspraken gemaakt om het illegaal plakken te beteugelen. Die werden in de praktijk nooit nageleefd." Hij sluit echter niet uit dat er ook dit keer onderhandeld kan worden en gezocht naar een oplossing om "op een plezierige manier te dopen".

Het is nu niet meteen de taak van de stad om met de studenten rond de tafel te gaan zitten, als wel die van de universi-

teit. Professor Masschelein, die op het hoogste niveau bevoegd is voor alles wat studenten aangaat, wordt regelmatig op de hoogte gehouden van wat er op het overlegplatform tussen stad en unief wordt gezegd. Hij heeft echter op geen enkel moment een poging gedaan om de stad te bewegen tot een overleg met de studenten. Het stadsbestuur stuurde hem enige tijd geleden een brief om hem aan de afspraak te herinneren en te vragen die ook aan de studenten mee te delen. Dat is vorige vrijdag dan gebeurd. Rijklijk laat, want de meeste studenten moesten via de media vernemen dat de dooplechtigheden op de openbare weg voortaan verboden zijn. Op de Raad voor Studentenvoorzieningen van afgelopen vrijdag deelde Masschelein aan de studentenfractie mee "dat de stad een dringende oproep deed tot gedisciplineerd gedrag bij de dooplechtigheden". Hij stelde dit echter gezinszins voor als een verbod. Daarna vroeg hij de RvS-fractie van Sociale Raad om de oproep aan alle kringen mee te delen.

Daarnaast kan men zich ook vragen stellen bij de inhoud van de maatregel: hij verbiedt alle doopactiviteiten *tout court* op straat. Zoals iedereen echter weet bestaan er grote verschillen tussen de dopen van de verschillende fakulteitskringen en tussen die van kringen en studentenclubs. Bij sommigen blijft het gewoon leuk en zijn de opdrachten creatief-onschuldig: met een tandenborstel het zebrapad kuisen, met dertien in een telefooncel samenhouden, op het beeld van Fiere Margriet gaan liggen, en ga zo maar door. Zelfs als er achtelose voorbijgangers bij het spel betrokken worden, blijft het vaak onschuldig: iemands hoofd in toiletpapier wikkelen, vellen toiletpapier verkopen, het glas van een kafeeganger leegdrinken,...

vervolg op p.10

We hebben nauwelijks één week rustig kunnen doorzakken en daar zijn die van Sportraad al met hun eerste activiteit. Ons leven wordt weer bedreigd, zeker nu ze ook willen dat we diepzeeduiken, bergbeklimmen en zalscherspringen. Rush naar de Sporthappening op p.8. (Foto Leen Van Lindt)

Leer typen in één week

Met succes getest door 40 studenten
Zie pagina 8.

advertentie

LEZERS
BRIEVEN

Alle lezersreacties kunnen bezorgd worden op het redaktiesekretariaat in de 's Meiersstraat 5, 3000 Leuven.

De brieven moeten betrekking hebben op in Veto behandelde onderwerpen of op Leuvense (studenten)actualiteit. Anonieme brieven komen nooit in aanmerking: de schrijver moet steeds naam, studiejaar en adres bekendmaken. Slechts uitzonderlijk, en na uitdrukkelijk en gemotiveerd verzoek, kunnen ze weggelaten worden in Veto.

Brieven die langer zijn dan 35 regels van 68 aanslagen (spaties inbegrepen; dit komt overeen met ±1,5 getikte blz. met dubbele interlinie) worden in principe ingekort. De redactie behoudt zich het recht voor brieven niet te plaatsen.

Met Kris Hendrickx aan het hoofd

Sociale Raad raast verder

Wie bepaalt de prijzen in de Alma's? Hebben de studenten wel iets te zeggen over het huisvestingsbeleid van de universiteit? Waarom zijn de Acco-kursussen weer duurder geworden? Voor een antwoord op al deze vragen kan je het best terecht bij Sociale Raad, een van de raden van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (Loko). Zij houdt zich bezig met het mee-beheren van de Sociale Sektor en werkt verder rond thema's als studiefinanciering, huisvesting en anti-racisme. Sociale Raad begint zijn werkingsjaar dan ook met een goedgevulde agenda.

Centraal daarin staat de Sociale Sektor van de KU Leuven. Die behelst een heel pakket van voorzieningen die aan de studenten worden aangeboden zoals goedkope huisvesting, maaltijden in de Alma-restaurants, medische verzorging, juridische dienstverlening... Via het mede-beheer in de Raad voor Studentenvoorzieningen (RvS) en de Raad van Beheer van Alma probeert Sociale Raad er voor te zorgen dat de prijs die de studenten hiervoor moeten betalen zo laag mogelijk ligt. En daar wringt al jaren het schoentje: in het kader van de Sint-Anna-besparingen in 1986 werd zwaar gesnoeid in de rijkskolleges voor die sociale voorzieningen. Hierdoor is er in de volgende jaren een structureel onevenwicht ontstaan tussen de inkomsten en uitgaven in de Sociale Sektor, wat men elk jaar probeert op te vangen door de voorzieningen voor de studenten gevoelig in prijs te verhogen. Zo kenden de Alma-restaurants vorig academiejaar één van de grootste prijsstijgingen uit de geschiedenis (4,68%).

Vorig academiejaar organiseerde de Werkgroep Huisvesting van Sociale Raad een grootschalig onderzoek onder de studenten met als onderwerp hun kot. Meer dan 2.000 enquêteformulieren werden ingezameld en verwerkt. Een aantal konklusies konden reeds bekendgemaakt worden in mei, maar de hoofdbrok van de analyse gebeurde in de zomermaanden. Medio oktober-november zal Sociale Raad dit alles voorstellen in de vorm van een informatief boekje waarin je alles wat er te weten valt over de kamersmarkt in het Leuvense kan terugvinden, aangevuld en gestaafd met de bevindingen van het eigen onderzoek. Op die manier wil Sociale Raad niet enkel de - dikwijls broodnodige - informatie zo direct mogelijk naar de studenten brengen, maar tevens een bijdrage leveren in de discussie rond de toekomst van de kamersmarkt in Leuven. Zorgwekkend zijn immers de sterk stijgende huurprijzen, zeker als die, zoals vorig academiejaar, gepaard gaan met een tekort aan studentenkamers.

Racisme

Twee jaar geleden staken studenten van verschillende Vlaamse universiteiten de koppen bij elkaar met de bedoeling gezamenlijk rond het probleem van racisme te gaan werken. Studenten Tegen Racisme (SteR) was geboren. Voor Leuven sprongen een aantal mensen van de werkgroep anti-racisme van Sociale Raad mee op de kar. Dat eerste jaar stond vooral in het teken van de petitie-campagne 'Fakulteiten tegen Racisme'. Sindsdien is Sociale Raad uitgegroeid tot de kern van de SteR-beweging. Ook dit jaar blijft SteR werken rond de, blijkbaar steeds aktueller wor-

dende, problematiek van migranten en anti-racisme.

Nadat Daniël Coens vorig jaar met zijn dekreet het hele universitaire landschap hertekende begon hij ook te werken aan een herziening van het stelsel van de studietoelagen. Een eerste verandering, die betrekking had op het kadastraal inkomen, roomde reeds vijf procent van de beursgerechtigden af en zou volgens Coens het systeem rechtvaardiger moeten maken. Tot nog toe liet de bestaande wetgeving immers te veel achterpoortjes open om een onrechtmatige studiebeurs te krijgen. Sociale Raad staat niet negatief tegenover die eerste wijzigingen aan het systeem maar hoopt dat men het hierbij niet laat. Het is de bedoeling van de werkgroep Studiefinanciering van Sociale Raad om de verschillende alternatieven voor het bestaande systeem uit te werken. Hierbij wordt vooral gedacht aan het nemen van het bruto-belastbaar-inkomen als criterium voor het verkrijgen van een beurs of het vervangen van studietoelagen door een stelsel van studielonen. Op die manier moet het mogelijk zijn voor Sociale Raad om op een volwaardige manier deel te nemen aan de discussie.

Een ander heftiger hangijzer zijn vormen de plannen voor het invoeren van sociale voorzieningen in het Hobu. De eerste initiatieven in die richting komen langzaam op gang: voor dit academiejaar wordt er vijftig miljoen frank uitgetrokken voor een aantal pilotprojecten. Een blijft echter nog zeer onduidelijk hoe de installatie van een volwaardige sociale sektor in het gehele Hobu moet gefinancierd worden (het gaat hier dan om honderden miljoenen) en welke rol de studenten zullen toegewezen krijgen in het mede-beheer. Ook hier hoopt Sociale Raad, in samenwerking met de mensen van het Hobu, een voortrekkersrol te spelen bij het doordrukken van de studenteneisen.

Vergadering

Om aan dit alles te werken, en om dan nog actief mede-beheer te voeren in de Raad van Beheer van Alma, waar men de prijzen steeds sterker laat stijgen, de RvS en de Raad van Beheer van Acco - de kursusprijzen schijnen dezelfde weg op te gaan als de maaltijdprijzen - heeft Sociale Raad veel mensen nodig, die het belangrijk vinden dat iedereen de kans krijgt om te studeren. Zij zijn allemaal welkom op de tweewekelijkse Algemene Vergaderingen van de Raad waar zij, samen met de kringafgevaardigden, elke keer opnieuw het 'grote democratiseringsspel' spelen...

Kris Hendrickx

Sociale Raad, 's Meiersstraat 5, 3000 Leuven. ☎ 22.95.41.

Isol, meer dan alleen een kafee Zwarte en gele studenten aan onze unief

Een paar meter voorbij 't Stuc bevindt zich nog een ander studentenkafe, Isol. En met als 't Stuc is Isol veel meer dan alleen kafee, je kan het gemakkelijksheidshalve ook een culturele organisatie noemen. Isol staat voor 'Internationale Studenten Organisatie Leuven' en verschilt op meerdere punten van zijn buur. De meest in het oog springende verschillpunten met het Stuc zijn wel de veel beperktere financiële middelen en het publiek, dat voor het grootste deel uit buitenlandse studenten bestaat.

Als Isol al gekend is bij de Vlaamse student, dan beperkt zich dat meestal tot de Isol-bar. Spijtig, want Isol is veel meer dan haar onaantrekkelijk kafee. Buitenlandse studenten kunnen er voor zowat alles terecht: zowel taalproblemen als fiuven, sporte- en culturele activiteiten, internationale feesten, weekendreezen en vijfdaagse naar de Europese hoofdsteden worden georganiseerd. Bovendien maakt de telefoonservice het hen mogelijk om tegen een lage prijs naar huis te bellen. Leden van Isol (een lidmaatschap kost honderd frank) ontvangen het maandelijks blaadje 'Newsletter' en blijven zo op de hoogte van de activiteiten.

Isol is één van de vijf raden van Loko en het is het Uitvoerend Komitee van Isol dat de vertegenwoordiging van de buitenlandse studenten in Loko op zich neemt. Naast die vertegenwoordiging heeft het ook tot taak de animator van Isol (vrijgestelde van Loko en van

Belgische nationaliteit) aan te werven of te ontslaan. Deze staat vooral bekend als de 'sekretaresse van Isol' maar zij doet veel meer dan sekretariaatswerk alleen. Ze organiseert activiteiten, fungeert te gelijks als 'sociaal assistent' en houdt alles draaiende. Haar uitbetaling krijgt ze van Loko.

Het Executive Committee - in Isol is vooral Engels de spreektaal - bestaat uit zes (momenteel vijf) buitenlandse studenten, liefst van verschillende nationaliteiten en continenten. Het heeft de beslissingsbevoegdheid in Isol. De studenten worden 'democratisch verkozen' door de Isolleden, maar met de democratie wordt hier wel een loopje genomen. De kandidaten stellen zichzelf per groep voor. Dit komt de interne samenwerking wel ten goede, maar zet de poort open voor vriendjespolitiek. In de praktijk stelt zich overigens niet meer dan één groep kandidaat. De leden brengen hun stem uit op de ledenvergadering. Van de driehonderd leden komen er dan een vijftiental mensen opdagen. Nochtans zou het standpunt van het Uitvoerend Komitee representatief moeten zijn voor dat van alle buitenlandse studenten.

We willen zeker het principe van de verkiezing van een Uitvoerend Komitee niet aanvaallen. Het past in de ideologie van Loko. We mogen echter niet vergeten dat de meeste buitenlandse studenten geen ervaring hebben met democratie en inspraak, in tegenstelling tot de Belgische studenten. Het Uitvoerend Komitee onderwerpt zich bijvoorbeeld te gemakkelijk aan de richtlijnen van de Isol vzw (zie verder), waarin personeelsleden van de unief zetelen. Hierbij komt nog dat de buitenlanders vaak geen kennis hebben van de Belgische wetgeving en onderwijsstructuur. Misschien kan de opname van bijvoorbeeld twee Belgische studenten binnen het Uitvoerend Komitee al heel wat verandering brengen? Deze bedenking heeft gezinsins te maken met de invraagstelling van de competentie van buitenlanders, maar een studentenbeweging die een (gedeeltelijke) inspraak krijgt, moet terdege georganiseerd worden.

De financiering van Isol gebeurt door het Algemeen Bestuur voor Ontwikkelingsamenwerking (Abos) en door Loko. Rijk is Isol echter gezinsins; je hoeft geen ekonomist te zijn om dat bij een eerste aanblik reeds vast te stellen. In de Isol-bar hangt de deur scheef in haar scharnieren, de helft van de toiletten hebben geen slot, een goedkope radio-kassette zorgt voor de muziek, als barman krijg je voor zeven uur werken duizend frank uitbetaald, de koffiezet zit vol kakkerlakken en loopt veel te traag door. De Isol-bar-situatie is erg pijnlijk omdat deze plaats het gezicht is van Isol naar buitenlandse en Belgische studenten toe. Nu trekt de bar relatief weinig buitenlandse studenten aan. De hele populatie Erasmus-studenten vindt nau-

welijks de weg naar Isol, zeker niet naar Isol als 'vaste stamkroeg'. Soms zoekt men de verklaring in de aanwezigheid van een aantal Belgische 'marginalen'. Een andere verklaring zou de werking van de Isol-bar zelf kunnen zijn: zoals hoger beschreven oogi de bar verspreid ongezellig - en daarvoor is heus niet alleen het Belgische cliënteel verantwoordelijk. Het ergste is dat een groot aantal buitenlandse studenten de Isolbar gaan mijden. Zij worden enkel lid van Isol omwille van de goedkope internationale trips die de organisatie biedt.

Naast (lees: boven) het Uitvoerend Komitee is er de Isol vzw waarin de universitaire personeelsleden Jan De Vuyst (studentenvoorzieningen); Hugo Cammaer (huisvesting); Roel Van Ermen (onthaal buitenlandse studenten) zitting hebben, evenals de president van Isol (een buitenlandse student) en een schatkijsbewaarder. Deze vereniging fungeert zoals als controleapparaat op de Isolwerking. In principe laat ze het Executive Committee de vrije hand. Als er problemen zijn (als bijvoorbeeld de veiligheid van de studenten in gevaar is), kan het Komitee de hulp van de vzw inroepen. Omgekeerd kan de vzw ook ingrijpen als Leuvenaren of studenten last hebben van Isol. Dit gebeurde reeds in het verleden, toen te veel mensen kloegen over lawaaioverlast van de Isol-bar, waarna onder druk van Cammaer besloten werd de Isol-bar te sluiten om 2 uur 's nachts. Voor de KUL is Isol enerzijds een (verhoopt) prestigeprojekt: niet elke universiteit beschikt immers over een internationale studentenorganisatie. Anderzijds is Isol een zorgenkind, en dat voornamelijk door de Isol-bar.

Wij willen de goede bedoelingen van de leden van de vzw niet in twijfel trekken. Meermaals werd ons gezegd dat bijvoorbeeld Van Ermen zeer geëngageerd is voor de buitenlandse studenten. Zullen zij echter niet op de eerste plaats de belangen van de universitaire overheid verdedigen in plaats van de studentenbelangen? Kunnen er niet wat meer studenten, eventueel Belgische (volgens de statuten van een vzw moeten 60% van de bestuursleden Belg zijn), opgenomen worden in deze vzw?

Ondanks alle kritiek en bedenkingen mogen we niet vergeten dat vele buitenlandse studenten Isol niet kunnen missen. De vakantietrips zijn erg populair; daarover is iedere deelnemer telkens entoesiast. Nieuwkomers uit Kenia, Verenigde Staten, China of Italië vinden landgenoten via Isol. De pingpongtafels in de bar zijn altijd druk bezet, zowel door buitenlandse als door Belgische studenten. Momenteel zijn er een driehonderdtal studenten lid. Dat is ongeveer een vierde van de buitenlandse die aan onze unief studeren. Isol mag zeker niet afgeschaft worden, maar is wel aan vernieuwing toe.

Aleidis Devillé

Veto
's Meiersstraat 5
3000 Leuven
(016/22.44.38)

Jaargang 18
nr. 3
14 oktober 1991

/'er. uitg. Pieter De Gryse,
's Meiersstraat 5, Leuven
Hoofdredaktie: Dirk Boeckx
Redaktiesekretaris: Pieter De Gryse
Redaktie: Hielke Grootendorst,
Walter Pauli, Ria Vandermaesen,
Stef Wauters
Doka: Christine Capeau, Karel De Weerd
Tekeningen: Nix
Layout- en vormgeving:
Dirk Boeckx, Sofie Cloostermans,
Els Cornelis, Pieter De Gryse,
Annia Deseure, Pieter Ghijssels,
Walter Pauli, Patrick Staudt,
Ise Steen, Ria Vandermaesen,
Jan Van der Linden, Pieter Vandekerckhove, Greet Van Loo,
Maud Vermeire, Stefan Wauters
Medewerkers: Filip De Keukeleere,
Aleidis Devillé, Kris Hendrickx,
Anne Heyrbaut, Patrick Staudt,
Ise Steen, Pieter Vandekerckhove,
Ann Vandermaesen, Greet Van Loo

Eindredaktie:
Walter Pauli, Stef Wauters

Zetwerk en publiciteit
Alfaset Leuven (016/22.04.66)
Drukkerij Rotapyl Brussel
Oplage 9000 eksemplaren
ISSN-nummer 0773-5162
Abonnementen
Studenten: 250 fr.;
niet-studenten: 300 fr.; steun
vanaf 600 fr.; over te schrijven op
rek. nr. 001-0959719-77
Agenda en Ad Valvas
ten laatste vrijdag voor verschijnen
om 18.00 uur op het
redaktieadres bezorgen
Redaktievergadering
iedere vrijdagmiddag om 15.00 u

In de bar van Isol is al menig Japans pingpong talent geboren.
(Foto Hielke Grootendorst)

Vrijwilligers voor Wetenschapswinkel

Leveranciers van geëngageerde tesissen

Sinds 1979 huist in de Naamsestraat 96 de eerste Vlaamse Wetenschapswinkel. In tegenstelling tot wat haar naam zou kunnen doen vermoeden, is de Leuvense Wetenschapswinkel geen filiaal van een uitgeverij dat cursussen verkoopt, of wetenschappelijke kennis per kilo ter beschikking stelt. Evenmin wordt hier een wetenschappelijk tintje gegeven aan projecten die dit nodig hebben om goedgekeurd te raken bij een of andere subsidiërende administratie. De bedoelingen van de Wetenschapswinkel zijn allesbehalve commercieel, zelfs intedeel. De Wetenschapswinkel wil wetenschappelijk onderzoek gratis ter beschikking stellen aan groepen in de samenleving die hiervan normaal gezien geen gebruik kunnen maken.

De Wetenschapswinkel richt zich voornamelijk tot groepen die op lokaal vlak actief zijn rond specifieke maatschappelijke problemen: verkeersveiligheid, werkloosheid, migranten, woon- en leefomstandigheden, milieu, gezondheid, vrouwenemancipatie... Deze groepen en verenigingen kunnen een concrete aanvraag voor een onderzoek indienen bij de Wetenschapswinkel. Het laatste onderzoek dat beëindigd werd, had betrekking op kleinschalige waterzuiveringsprojecten.

Wetenschapswinkel stelt als noodzakelijke voorwaarde dat de aanvragers zelf niet over de nodige financiële middelen beschikken om een onderzoek te laten uitvoeren. Hierdoor kunnen zij hun vraag naar onderzoek niet rechtstreeks aan een universiteit richten, in tegenstelling tot bijvoorbeeld grote industriële ondernemingen en de overheid. De onderzoeksaanvrager mag verder zelf niet over de nodige deskundigheid beschikken om een wetenschappelijk onderzoek uit te voeren.

Wetenschap: een kwestie van het juiste knopje, de juiste bediening en het juiste moment. (Foto Hielke Grootendorst)

Om in aanmerking te komen voor wetenschappelijk onderzoek, moet het onderwerp aan een aantal criteria voldoen. Deze criteria worden per onderzoeksaanvraag nagekeken op een veertiendaagse vergadering van de Wetenschapswinkel. Eerst en vooral zijn er de boven reeds vermelde criteria: 'zelf niet over de nodige financiële middelen en de vereiste deskundigheid beschikken voor een wetenschappelijk onderzoek.

Vervolgens moet het onderzoek "betrekking hebben op een maatschappelijk

probleem dat duidelijk te situeren is in een bepaalde bevolkingsgroep." Hierbij kan gedacht worden aan een onderzoek dat gebeurde in de vierde wereld. Verder mag het onderzoek niet voor commerciële doeleinden gebruikt worden. Er mag met andere woorden geen winstgevende activiteit naar aanleiding van het onderzoek op poten gezet worden. Tenslotte moet het onderzoek daadwerkelijk gebruikt worden. Er moet dus een concrete toepassing van het onderzoek zijn, het onderzoek mag niet in een lade of boekenrek van de betreffende organisatie verdwijnen. Op dit ogenblik zijn er een vijftiendertig onderzoeksvoorstellen die op deze criteria nagekeken worden. Bij de onderzoeken waarbij dit reeds gebeurd is, wordt nog naar een bereidwillige prof of wetenschapper gezocht.

Meestal betekent dit dat de prof in kwestie het onderzoek aan zijn tselijst toevoegt, of er een seminariereks aan besteedt. De Wetenschapswinkel treedt dus op als bemiddelaar. De taak van de Wetenschapswinkel beperkt zich echter niet tot het 'verkoppen' van een onderzoeksvoorstellen. Nadien moet er op gelet worden, of de oorspronkelijke onderzoeksvoorstellen wel behandeld wordt. Een promotor van de tselis kan immers heel andere onderzoeksverwachtingen hebben, dan de betrokken organisatie. Dit kan voor de drie betrokken partijen - student, prof en de groep die het onderzoek aanvraagt - vervelende gevolgen hebben. Er blijft dus een regelmatig contact tussen de onderzoekers en de wetenschapswinkel.

Van de onderzoekers wordt vooral een objectieve en wetenschappelijke analyse van het aangeboden probleem verwacht. Betrokkenheid bij de organisatie mag, maar hoeft niet aanwezig te zijn. Van studenten wordt eventueel wel gevraagd dat ze een samenvatting van hun tselis maken, zonder overmatig en moeilijk vakjargon.

De Leuvense wetenschapswinkel startte als eerste wetenschapswinkel in Vlaanderen in 1979. Het initiatief hiervoor werd genomen door studenten sociale pedagogie. De eerste wetenschapswinkel startte in Nederland in 1976. Hier zijn tot nog toe een veertigtal Wetenschapswinkels. Ook in Frankrijk en Groot-Brittannië ontstonden onder Mitterrand en Thatcher Wetenschapswinkels. Zij worden gesubsidieerd, in tegenstelling tot de Leuvense Wetenschapswinkel. Het voordeel hiervan is dat een aantal vaste krachten kunnen aangeworven worden en de continuïteit verzekerd kan worden. De Leuvense Wetenschapswinkel dient het te roeien met vrijwilligers en kent niet bepaalde een rooskleurige financiële situatie. Op dit ogenblik draait de Leuvense Wetenschapswinkel op zes vrijwilligers: twee sociaal-pedagogen, een econoom, twee sociologen en een scheikundige.

Studenten die interesse hebben om mee te werken aan de Wetenschapswinkel of hun tselis rond een maatschappelijk relevant onderwerp willen maken, kunnen zich elke eerste en derde maand van de maand op de Naamsestraat 96 aanmelden voor een vergadering. Gewoon overdag eens langsploen kan trouwens ook.

Ria Vandermaesen

REDAKTIONEEEL

Boerzwa

Het fenomeen van de Studentendopen heeft de laatste jaren meer dan eens de publieke opinie beroerd. Er circuleren tal van onuitroerbare 'stadslegenden' over dodelijke ongevallen bij studentendopen, en zelfs Paul Jaspers heeft er één van zijn beruchte pieken aan te danken. Toch wekt het regelrechte verbod op 'buitendopen' enige verbazing en onbegrip in Leuven.

Burgemeester Vansina vindt dat de 'studentenesbattermenten de spuigaten uitlopen' en rektor Dillemans is van oordeel dat 'niet passen voor studenten van een universiteit'. De Campuskrant, beleidsblad van de KU Leuven, spreekt in een licht delirerend redactioneel over 'culturele pollutie', 'puberale excessen' en 'smakeloze barbarij'. Stad en universiteit zitten op dezelfde lijn, al doen ze hun best om het initiatief voor de maatregel op elkaar af te schuiven.

De hypokrisie achter dergelijke ingreep kan nauwelijks verholen worden. Zowel de stedelijke als de academische overheid haasten zich immers te benadrukken dat het niet gaat om een verbod op dopen in het algemeen: men heeft immers geen principiële bezwaren tegen die activiteiten, men raakt niet aan hun fundamentele kenmerken. Voor commissaris Leenders kunnen de 'excessen' zelfs, als het maar niet op de openbare weg is. Hier komt de ware drijfveer achter de maatregel op de proppen: 'de faam en de goede naam van de stad zijn in het gedrang', aldus Vansina. Dat geldt natuurlijk ook voor de universiteit: 'het ergste zijn de baldadigheden die zichzelf voorstellen als studentendopen', weet Masschelein.

De 'kulturele pollutie' moet derhalve dringend uit de publieke sfeer gehaald en verstoppt achter de muren van priveezalen. Dit principe van strikte scheiding tussen publiek en privee is ontstaan in de negentiende-eeuwse burgerij. Zij was het die het gordijn uitvond, om haar priveeleven te verstoppen. Zij ook die volke kermissen aan banden legde, braakland omvormde tot edukatieve parken en tuinen, musea oprichtte... In Leuven, middenstandstad bij uitstek, wil zij nu het publieke leven in de 'binnenstad' rein' maken. Weg met wilde fietsters, de a-estetische massa affiches en lichtreklames, het lawaai en assertief gedrag van studentikoze 'esbattermenten'. Allemaal doornen in het oog van de klant, de toerist, de gastprofessor, de kongresloper.

Zoveel doornen zien de stedelijke en universitaire bewindslieden, dat ze de Bijbelse balk in hun eigen oog niet meer opmerken. Dezelfde mensen zijn het nochtans die 'Hapje Tapje' toelaten: een vreefeestijn dat er wel in slaagt een schijn van gedistingeerdheid op te houden; die 'Marktrock' opblazen, dat zijn allures van geënceneerde massakonsumptie nauwelijks nog kan verhullen. Dezelfden die de publiciteitswereld commerciële veldslagen om de gunst van de student laten uitvechten en weigeren om de kilo's papieren pollutie die ze dagelijks verspreiden te belasten. Zij ook die plannen maken voor de aanleg van een groots 'wetenschapspark', waarvoor natuurbeschermers al hun hart vasthouden.

De vervuiling die al deze initiatieven veroorzaakt, is van fundamentele aard dan de kortstondige fysieke of visuele aanvallen op de integriteit van de burger die van de sfeer van de Leuvense binnenstad wil genieten. Zij maakt immers geen deel uit van een spel, zoals het doopritueel, maar is de uitdrukking van een burgerlijke waardenhiërarchie waarin de schone schijn, het individuele genot en de vooruitgang van Kultuur en Wetenschap centraal staan. In die bourgeoisieïtaliteit is geen plaats voor boertig vertier.

Als proffen spreken

In de aula voeren ze het hoge woord. En op het examen bedenken zij de vragen. Maar dan trekken ze zich terug in hun ivoren toren. Hoe ziet zo'n toren er er van binnen uit? En wat als

wij nu eens de vragen zouden stellen? Zonder angst (ons kunnen ze niet meer buizen!) en zonder toga-schroom gingen we aan tafel zit-

ten met de slimste geesten van Vlaanderen. En ja, ze wilden praten. Over abortus en euthanasie, over genetische manipulatie en misbruiken in de psychiatrie, kortom: over alles

waarover ze tot nog toe zo angstvallig hadden gezweven. Vanaf 11 oktober, elke week, in onze nieuwe reeks "ONDER PROFESSOREN".

PANORAMA
DE POST

LEES EN BELEEF
WAT WIJ BELEVEN.

Ontwapening

← vervolg van p.1

onttrokken zouden kunnen worden bij een afscheuring of een burgeroorlog. Wanneer kernwapens in handen vallen van diverse deelstaten wordt het voor de VS moeilijker de situatie te controleren. Een manier om dat risico te vermijden is deze wapens per verdrag te vernietigen.

De kernwapens op onderzoekers en vliegtuigen zijn niet opgenomen in de voorstellen van Bush. Tot deze kernwapens behoort ook de TASM. TASM (Tactical Air to Soil Missile) is de algemene benaming van een nieuw raket-systeem voor het lanceren van nucleaire raketten vanaf vliegtuigen (zoals F16 en Tornado straaljagers). Hiervoor bestaan zowel Amerikaanse (SRAM-T) als Frans-Britse (ASCP) plannen. Het wapen is erg geschikt voor de ondersteuning van allerlei interventies. Het was oorspronkelijk de bedoeling van de Navo om elf van de Amerikaanse TASM-raketten met een reikwijdte van 400 kilometer (afstand niet inbegrepen) in Kleine Brogel te plaatsen. Toch haastte minister van defensie Coeme zich om daags na de speech van Bush te verklaren dat de programma's voor de ontwikkeling van de TASM nu ook wel stopgezet zouden worden.

Een van de redenen waarom de Navo begin november hoogstwaarschijnlijk

toch niet zal beslissen tot installatie van de TASM zijn de vele technische moeilijkheden die men bij de ontwikkeling van de SRAM-T ondervindt. Zo zijn er problemen met de motor, de software en het herrichten van doelwitten tijdens de vlucht. Ook het heftige verzet dat vanuit Duitsland (vooral vanuit liberale, sociaaldemocratische en groene hoek), maar ook vanuit België (Groenen, VU en Socialisten), tegen deze nucleaire wapens gerezen is, heeft de haviken binnen de Navo sterk onder druk gezet om de plannen uit te stellen. Pikaant detail: de CVP, met Mark Eyskens voorop, heeft verklaard dat er in Europa behoefte blijft bestaan aan nucleaire wapens.

Achter deze discussie over het al dan niet verder ontwikkelen van de TASM blijkt echter een meer fundamentele discussie schuil te gaan. Deze draait volledig rond het principe van de snelle interventie-eenheden (Rapid Reaction Force) die overal ter wereld politiegagentie kunnen gaan spelen.

Sinds het ineensstorten van de kommunistische regimes in het Oostblok, zit de Navo immers een beetje verveeld met haar eigen bestaan. Eén van de doelstellingen van haar oprichting was immers een halt toeroepen aan het 'rode gevaar'. Maar aangezien er niets rood meer is in het Oosten, wordt het verderbestaan van de Navo in vraag gesteld. Maar de Navo-strategen grepen twee feiten aan om een nieuwe strategie te ontwerpen die het voortbestaan van hun organisatie

zou verzekeren. Zo kwamen de nieuwe leiders van de oude Oostbloklanden één voor één een knieval doen in het Navo-hoofdkwartier te Evere en vragen om zo snel mogelijk lid te kunnen worden. Bovendien greep de Navo de Golfoorlog aan om erop te wijzen dat er overal in de wereld 'potentiële harden van onrust zijn' (zie 'Dixit'). Daartoe ontwierpen ze de strategie van de snelle interventie-eenheden, die uitgaat van flexibiliteit en mobiliteit om te kunnen optreden tegen elke mogelijke bedreiging.

Poortje

Binnen deze nieuwe strategie dienen de grote legers die aan het vroegere ijzeren gordijn gelegerd zijn, omgevormd te worden. Maar er blijven een aantal moeilijkheden. Zo mogen de Navo-strijdkrachten in feite alleen opereren op het grondgebied van de eigen lidstaten. De potentiële dreigingen waar de Navo-strategen aan denken, kunnen evenwel opdoemen vanuit de ganse wereld. De perikelen in de Golf waren hiervan een triestig voorbeeld. Wanneer een of ander regime zich verzet tegen de plannen die de Westerse landen met een regio voorhadten of wanneer de belangen van 'onze' multinationals, van 'ons' economisch systeem op het spel staan, zullen 'onze' regeringen indien nodig naar oorlog grijpen om orde op zaken te stellen.

Het Vaka wijst er dan ook op dat deze interventie-eenheden eigenlijk dienen om de belangen van de geïndustrialiseerde wereld in de Derde Wereld te beschermen. Meer dan vóór het uitbre-

de hongerdood redden, met de prijs van een enkele Trident duikboot kan men zestien miljoen kinderen gedurende een jaar voeden. Drie procent van de militaire uitgaven op wereldvlak volstaan aan 250 miljoen kinderen onderwijs te verzekeren.

Als tegenwerping wordt echter nog steeds vanuit verschillende politieke, industriële en militaire middens de mythe van de wereld ingestuurd dat de bewapeningswedloop voor een uitbreiding van de werkgelegenheid zorgt. Het dilemma 'oorlogsproduktie of werkloosheid', wat recent nog door alle Waalse politici (met uitzondering van Ecolo) nog gehanteerd werd is echter economische fictie die voortvloeit uit een doorgedreven kortetermijn denken. In werkelijkheid beperkt de militaire sector het aantal arbeidsplaatsen in plaats van ze uit te breiden. Dit effect wordt bevestigd door VN-deskundigen, de Palme-commissie en talrijke andere onderzoeken. Volgens een VN-onderzoek zou een investering van 1 miljard dollar in de militaire industrie immers slechts de helft van het aantal werkplaatsen kreëren ten opzichte van eenzelfde investering in de volksgezondheid of onderwijs.

Er wordt ook vaak beweerd dat oorlogsprogramma's de belangrijkste stimuli zijn voor de technologisch vooruitgang. Hierbij vergeet men dan te vermelden dat de militaire uitgaven voor research ten koste gaan van de burgerlijke research, waardoor het ritme van technische en economische ontwikkeling eerder daalt dan stijgt. (PVDK)

DIXIT

"Aan het einde van de jaren '90 zullen de onmiddellijke gevaren die het Westen bedreigen in toenemende mate afkomstig zijn uit het Zuiden en het Midden-Oosten. In deze delen van de wereld leiden demografische ontwikkelingen, economische moeilijkheden en diepgewortelde politieke problemen in combinatie met de progressieve verwerving van destabiliserende militaire technologieën tot het ontstaan van een zorgwekkend en explosief mengsel." *Brits Navo-ambassadeur Michael Alexander in de Navo-koerier (april 1990)*

"... meer middelen voor de hoogtechnologische oorlogvoering in de zones van de Derde Wereld die buiten het terrein van de Navo liggen, aangezien het noodzakelijk is om de vrije toegang tot de buitenlandse markten en grondstoffen die noodzakelijk zijn voor onze industrie te verzekeren." *Generaal Gray van het Amerikaanse Marinekorps*

"De Verenigde Staten kunnen de groeiende militaire macht van de Derde Wereld landen niet blijven ontkennen. Het landleger moet de gevaren blijven bezwaren, waar die zich ook voordoen. Dat zou een konflikt kunnen inhouden met een goed uiterst leger van de Derde Wereld. Deze gevechten maken het

inzetten van de meest moderne wapens noodzakelijk, met inbegrip van chemische en nucleaire wapens." *Generaal Carl E. Vuomo van het Amerikaanse grondleger, in Le Monde Diplomatique (januari 1991)*

"Het potentiële Oost-West konflikt van destijds versluisde en onderdrukte eigenlijk het Noord-Zuid konflikt. In het Zuidelijk halfrond is eigenlijk een verborgen derde wereldoorlog bezig. Nu komt die onverbloemd aan de oppervlakte. Volgende eeuw zal misschien blijken dat hij veel dramatischer is dan het 'bagatel' van 45 jaar koude oorlog." *Mark Eyskens in Knack (22 augustus 1990)*

"Wij moeten uit de golfkrisis lessen trekken. Het is noodzakelijk onze gehele strategie te herzien, ondermeer inzake de ontplooiing van onze strijdkrachten en de lokalisatie van onze bases (...). Hoe moeten wij deze strategie dan opvatten? Volgens een eenvoudig maar fundamenteel principe: mobiliteit. Wij hebben eenheden nodig uitgerust met snelle voertuigen, vliegdrekschepen en lichte interventie-eenheden. Wij moeten deze eenheden snel en over een grote afstand ter plaatse kunnen brengen." *Gewezen Navo-generaal en CIA-direkteur Stansfield Turner, in Liberation (6 augustus 1990)* (PVDK)

ken van de Golfoorlog, wordt nu tegengegeven dat het Golfkonflikt ook te maken had met het veiligstellen van de oliebronnen van het Westen.

Westerse militairen en politici denken nu al luud aan allerlei achterpoortjes om de beperkingen waar Navo-operaties aan onderhevig zijn, te omzeilen. Zo kan men dezelfde interventie-eenheden ook laten opereren onder de vlag van de WEU (West Europese Unie), die niet onderhevig is aan deze gebiedsbeperking. Vaka wijst deze optie volledig van de hand, en pleit daarentegen voor een zo vlug mogelijk afbouwen van de Navo, aangezien die haar bestaansrecht verloren heeft. In plaats daarvan pleit Vaka voor het versterken van de rol van de Konferentie over Veiligheid en Samenwerking in Europa (KVSE) waarin alle Europese landen vertegenwoordigd zijn. De KVSE zou de basis kunnen vormen voor een nieuwe veiligheidsstructuur voor Europa.

Kant

De verklaring van Coeme in verband met het niet installeren van de TASM raket was een gedroomde aanleiding voor menig politicus om zich weg te werken uit een netelige positie. Zo had de SP al langer gezegd dat ze zich eigenlijk niet akkoord konden verklaren met de kritieken van Vaka op de nieuwe Navo-strategie en met de eis om de Navo zelf zo vlug mogelijk af te bouwen. Daarom hadden zij beslist om niet als partij deel te nemen aan de betoging. Vooral in de interventie-eenheden zag zelfs de anders zo pacifistische SP-voorzitter op zich geen graten. "Ik kan me niet keren tegen acties die door de Europeanen zelf beslist zijn. Bijvoorbeeld inzake peacekeeping kan ik mij voorstellen dat het nuttig zou zijn dat Europa eens volledig zelfstandig zou optreden.", verklaarde Vandenbroucke in een interview met de Vredeskant. Langs de andere kant wendde de SP al haar kontakten in het Pentagon aan om duidelijkheid te krijgen over het al dan niet verder ontwikkelen van de TASM, waartegen ze zich wel openlijk gekant hadden. De SP-voorzitter verklaarde zelfs van de TASM-raket een breukpunt te willen maken. Op de vergadering van vrijdag 4 oktober bleek dan dat de programma's voor het ontwikkelen van de TASM inderdaad stopgezet zouden worden.

In een gesprek met Veto zei Hugo Van Dierenderen, defensie-specialist bij Agalev, dat zijn partij zich wel volledig achter de Vaka-standpunten kan scharen. Hij bevestigde dat zijn partij twijfels had bij de mobilisatie van een grote massa na de voorstellen van Bush. Daarom hadden ook zij tijdens de Vaka-stuurgroepbijeenkomst gepleit voor het uitstellen van de betoging, alhoewel ook voor hen zeker niet aan alle eisen

van de betoging tegemoet gekomen was. Hij wees er ook op dat zijn partij het spijtig vindt dat er van die andere Vaka-eis 'ontwapenen om te ontwikkelen' nog niets in huis gekomen is. Agalev had nochtans voorgesteld dit vredesdefensie te realiseren door het defensiebudget elk jaar met 10% te doen dalen door besparingen op investeringen, werkingskosten en personeel. Deze besparingen zouden dan gedeeltelijk naar een ecologisch ontwikkelingsfonds moeten gaan die de Derde Wereld zouden moeten toelaten zich duurzaam te ontwikkelen.

Het is duidelijk dat voor Vaka een cruciale periode in haar bestaan aangebroken is, waarbij ernstig nagedacht zal moeten worden over de in de toekomst te volgen strategie. Het ontbreekt de vredesbeweging zeker niet aan thema's om actie rond te voeren. De 'snelle interventie-eenheden' en 'ontwapenen om te ontwikkelen' zijn er daar maar twee van. Maar de vraag rijst nu of ze het zal aandurven haar achterban verder te informeren en vooral te mobiliseren rond deze meer inhoudelijke thema's.

Bart Capéau
Pieter Vandekerckhove

ONTWAPENEN OM TE ONTWIKKELEN SCHULD EN BOETE

De huidige schuldenlast van de Derde Wereld bedraagt zo'n slordige 45.000 miljard frank. Dit astronomische bedrag zorgt voor een rente die vele landen in een ijzeren wurggreep houdt. De terugbetaling van deze leningen brengen de inspanningen van veel Derde Wereld-landen inzake gezondheid, voeding en terugdringing van de kindersterfte ernstig in het gedrang. Naast deze sociaal-economische ravage heeft de schuldenlast ook tot ecologische catastrofes geleid door ontbossingen, overgrazing en overbevolking. De afbetaling op deze schulden zorgen er onder meer voor dat er momenteel een belangrijke kapitaalstroom is van zuid naar noord.

Het is echter al te gemakkelijk om de schuld van de schuld in de schoenen van de 'versplizieke Derde Wereld' te schuiven. Zonder overdrijven kan men stellen dat de schuld van de ontwikkelingslanden in belangrijke mate verbonden is met de wapenhandel. Tot 25% van de schuld wordt gebruikt om militaire uitgaven te financieren. Deze snelle stijging van de oorlogsuitgaven van de Derde Wereld houden rechtstreeks verband met de internationale spanningen en met de politiek van enkele militaire regimes en diktaturen. Meestal worden die door westerse steun in het zadel gehouden worden. Zo nemen de ontwikkelingslanden momenteel 75% van de totale wapenimport voor hun rekening.

Blijkbaar heeft het rijke noorden uit deze cijfers nog geen conclusies getrokken. Volgens recente bronnen zijn de Amerikaanse verkopen aan de Derde Wereld in 1990 meer dan verdubbeld. Hierdoor haalt de VS de USSR in als grootste leverancier van wapens aan de Derde Wereld.

Verscheidene wetenschappers en politici hebben nochtans reeds gewezen op het kausaal verband tussen wapenhandel en onderontwikkeling. Niet alleen veroorzaakt de wapenhandel rechtstreeks onderontwikkeling - denk aan de schade die veroorzaakt wordt door de talloze oorlogen en oorlogjes die in de Derde Wereld uitgevochten worden -, er is ook een belangrijk indirect verband. De wapenhandelsuitgaven staan immers een oplossing voor de talrijke sociale problemen in de weg, omdat ze zowel de financiële middelen als de grondstoffen en energie opslorpen die hiervoor noodzakelijk zijn.

De vredesbeweging ijvert daarom al geruime tijd om te 'ontwapenen om te ontwikkelen'. Ontwapenen om geld vrij te maken, om armoede te bestrijden, om de kwaliteit van het onderwijs te verhogen, om duurzame (niet vervuulende) produktietechnieken te ontwikkelen. Volgens cijfers spreken trouwens boekdelen: met de kost van een enkele dag Golfoorlog kan men de komende vijf maanden twintig miljoen Afrikanen van

Haal nu het beste Leuvense studentenblad bij jou op kot: abonneer je op

VETO

Studenten: 250 fr

Niet-studenten:

300 fr Buitenland:

400 fr

Deze maand kan je

ook profiteren van onze

steraanbieding: het

Steenabonnement.

Nu al vanaf 600 fr!

Sociale weerbaarheid

De groene oorlog

Ze hebben de piramides van de Egyptische farao's gebouwd, het Parthenon van Athene en het Kolosseum van het oude Rome. Ze werkten op de Amerikaanse katoenplantages. Ze, dat zijn de slaven. Eeuwen en eeuwen draaide de economie op slaven, alsof het niet anders kon. Filosofen, dichters en politici protesteerden en formuleerden de utopie: elk mens heeft een onvervreembaar recht op vrijheid. De utopie werd wegelachen, maar de slavernij werd afgeschaft. In het boek 'De oorlog voorbij' wil de werkgroep Vrede van Agalev aantonen hoe die andere utopie, de oorlog, verouderd is en verbannen moet worden.

Een van de eerste feiten waarmee de lezer van 'De oorlog voorbij' geconfronteerd wordt, is de opvatting dat het oorlogdenken niet meegeëvolueerd is met de enorme technologische evolutie van de laatste jaren. Ons reusachtig industrieel kompleks kunnen we zelfs in vredetijd nauwelijks onder controle houden: denk maar aan Sevso, Harrisburg, Bhopal en Tsjernobyl. Hoe zouden we dat dan kunnen in oorlogstijd? Alhoewel na het optrekken van het ijzere gordijn en het uiteenvallen van het Warschaupakt de kansen op een massaal nucleair treffen tussen de Verenigde Staten en de Sovjetunie drastisch afgenomen zijn, blijft nog altijd de kans bestaan dat een kernoorlog 'per ongeluk' uitbreekt, of dat kernwapens ingezet worden bij een lokaal conflict.

Zo waren tijdens de Golfoorlog meer dan 1200 nucleaire bommen in het gebied aanwezig (ondermeer 30% van het atoomwapenarsenaal van de US Navy). Bij het begin van de Golfoorlog verklaarde de VS dat de inzet van nucleaire wapens niet uitgesloten was. Dat deze dreiging ernstig moet worden genomen, bleek uit de reactie van de staatssecretaris voor leefmilieu Miet Smet. Zij gaf opdracht aan het Instituut

voor Hygiëne en Epidemiologie om bij eventuele berichten over de inzet van kernwapens, het aantal metingen van radioactiviteit in eigen land te gaan opvoeren. Maar ook zonder die noodlotige atoomknal blijft de bewapening een verschrikking. De kernproeven, de aanmaak van kernwapens, de ongelukken bij transport en tijdens legeroefeningen en het radioactief afval van de vele afgedankte kernwapens zorgen voor onberekenbare ecologische gevolgen.

Kolonisten

De stelling dat alle globale wereldproblemen nauw met elkaar verbonden zijn, is trouwens een idee die vaak in het boek terugkomt. Zo zijn ook de economische problemen van de Derde Wereld nauw verbonden met de bewapeningswedloop (zie 'ontwapenen om te ontwikkelen'). Zolang er geen globaal concept ontwikkeld wordt waarmee men vanuit een radicale en progressieve visie een universele en geïntegreerde aanpak van deze onderling verweven problemen garandeert, blijft een oplossing buiten bereik. Daarom stelt de werkgroep Vrede het economisch groei-model in vraag, en wijst op het gevaar

om ons westers economisch model op te dringen aan de rest van de wereld.

Zoets is immers ecologisch onmogelijk, aangezien het uitgesloten is dat de rest van de wereld eenzelfde beslag zou leggen op brand- en grondstoffen als westerse landen dat doen. Willen de ontwikkelingslanden in de toekomst evenveel energie verbruiken als de rijkere landen, dan moet de wereldenergieproductie verviervoudigd worden. Het ecosysteem van de aarde is hiertegen gewoonweg niet bestand. De dekadente overvloed die velen uit Oost-Europa en de Derde Wereld de West-Europeanen benijden, is slechts mogelijk als gevolg van een permanente uitbuiting van meer dan drie vierde van de wereldbevolking.

Als voorbeeld wordt Brazilië aangehaald waar zowat 18 procent van de Braziliaanse landbouwgrond - voornamelijk door het platbranden van het regenwoud - wordt verspild aan het telen van veevoerders voor het rijke noorden. Aangezien het een zeer ekstensieve vorm van landbouw betreft, gaan hierdoor bovendien nog heel wat arbeidsplaatsen verloren. Mahatma Gandhi vatte de idee van duurzame ontwikkeling zeer aanschouwelijk samen. Toen een Brits kolonist hem vroeg of hij hoopte dat Indië na de onafhankelijkheid de levensstandaard van Engeland zou bereiken, antwoordde hij: "Engeland had de helft van de hulpbronnen van de aarde nodig om haar huidige welvaart te bereiken. Hoeveel aardest heeft India dan niet nodig?".

Jaap

Als concreet alternatief voor een militair verdedigingssysteem, schuift men in 'De oorlog voorbij' de sociale verdediging naar voor. Het begrip sociale verdediging verwijst naar een manier van konfliktbeheersing waarbij een maatschappij verdedigd wordt met geweldloze middelen tegen pogingen om te illegale wijze de macht te grijpen. Via allerehande geweldloze technieken verhidert iedereen, vanuit de eigen politieke, maatschappelijke en economische

positie, de agressor om controle te verwerven over de structuren en instituties van het land.

Sociale verdediging als veiligheidsstelsel bevat in eerste instantie een aantal technische voorzieningen: instructies aan de ambtenaren om niet samen te werken met de bezetter, mogelijkheden om databestanden snel uit te wissen en duplicaten in ambassades in het buitenland op te slaan, 'ondergrondse' communicatielijnen, gedecentraliseerde en mobiele bestuursorganen. Een andere essentiële voorwaarde voor een sociale verdediging is de bereidheid van de bevolking om op voldoende schaal hiervan gebruik te maken. Deze twee aspecten zijn trouwens nauw met elkaar verbonden: hoe verder men het instrumenteel gebied opbouwt, hoe geloofwaardiger de sociale verdediging wordt en hoe gemakkelijker de bevolking zal meewerken.

De Werkgroep Vrede schuift de burgerlijke ongehoorzaamheid naar voor als de manier waarop het best naar het zogenaamde 'democratisch ideaal' (de situatie waarbij elke individuele mens zijn maximale zelfontplooiing kan bereiken) gestreefd wordt. Onder 'burgerlijke ongehoorzaamheid' verstaat men dan het niet-nakomen van juridische verplichtingen, die volgens de handelende persoon moreel gerechtvaardigd is, alhoewel deze persoon de noodzaak van de rechtsorde zelf niet volledig ontkent. Er wordt wel duidelijk gesteld dat burgerlijke ongehoorzaamheid niet gerechtvaardigd is wanneer die overeenstemming met het democratisch ideaal er niet is, en het gebruikt wordt om louter zijn eigen wil door te drijven.

In 'De oorlog voorbij' kiest de Werkgroep Vrede ook resoluut en principieel voor geweldvrijheid bij het voeren van acties van burgerlijke ongehoorzaamheid. Beperkt geweldadige acties zijn misschien soms wel te rechtvaardigen (met stenen gooien zoals de Palestijnen, ongewapend weerstand bieden), maar het is de vraag of ze ook wenselijk zijn. Geweldvrijheid is immers het enige middel dat samenhangt met een basisdemocratisch geïnspireerd doel. En juist

deze samenhang tussen middel en doel is cruciaal indien men wil komen tot een echt alternatief, en niet tot een variant van een bestaand systeem.

Hartje

Ook vanwege de doeltreffendheid kan men geweldvrijheid nastreven. Een geweldloos optreden houdt immers het gesprek langer open, en maakt het daarom gemakkelijker om een gemeenschappelijk aanvaardbare oplossing te vinden. Geweldloze betogingen en acties wekken meestal een gematigder reactie van de overheid. Zijn ze dat toch niet, dan zal de sympathie van het publiek eerder naar de aktievoerders gaan. Geweldvrijheid is bovendien anti-elitair: de aktievoerder heeft immers een groep medewerkers nodig, en is daarom verplicht om het eigen standpunt tegenover de anderen te verdedigen. Hierdoor vindt een eerste toetsing plaats van de opvattingen. Een laatste argument voor geweldvrijheid is dat een geweldvrij protest reeds een glimp vooruit werpt van de samenleving waarnaar gestreefd wordt. Dit heeft een voorbeeldwerking die wervend en mobiliserend kan zijn.

In 'De oorlog voorbij' houdt de Werkgroep Vrede een overtuigend pleidooi om konfliktten op een niet-geweldadige manier op te lossen. Het ontbreekt in het boek zeker niet aan concrete alternatieven om een niet-militaire landsverdediging uit te bouwen. Door het verbinden van die bewapeningsproblematiek aan een ecologisch ontwikkelingsmodel, onderscheidt het boek zich trouwens van talrijke andere werken die reeds rond de vredesproblematiek geschreven zijn. Daarom kan het boek ten zeerste aangeraden worden aan iedereen die open staat voor wat Jaap Kruihof 'taal-denken' noemt. Of voor wie, zoals centrum-politici het vaak uitdrukken "overal vanalles bijleurt wat er eigenlijk niets mee te maken heeft".

Pieter Vandekerckhove

Werkgroep Vrede, De Oorlog Voorbij, Epo, 1991, 181 pagina's, 598 frank.

Say Apple, say student!

Macintosh Classic 2/40Mb

+ Apple StyleWriter

+ software GreatWorks

+ Student MacPac draagzak

76.400,- BF

aanbevolen "Education" verkoopprijs incl. BTW - voordelige financiering i.s.m. de Generale Bank

GRATIS

Ik schrijf mij in voor een gratis workshop tekstverwerking, spreadsheet, lay-out en database op Macintosh. Deze gaat door op woensdagnamiddag 16, 23 en 30 oktober, van 14 tot 17 u in het Apple Education Centre, Tienessestraat 178 te 3000 Leuven.

Deze workshop staat open voor iedereen:

Naam:

Voornaam:

Adres:

Tel:

Datum workshop waarvoor ik me inschrijf:

Inschrijvingsstrookje sturen naar
AECL, Tienessestraat 178 te 3000 Leuven

 Apple Education Centre Leuven
Tienessestraat 178, 3000 Leuven
016/29 03 90

Aanbod geldig
tot 31 oktober 1991
enkel in je Apple
Education Centre

Fattoumi/Lamoureux brengt 'Après-midi' op Klapstuk

In de schommel tussen kracht en kontemplatie

Twee jaar geleden zette Bruno Verbergt, programmator van Klapstuk 91, zijn speurneus op en begon binnen- en buitenland af te snuffelen, op zoek naar jong talent. Geduldig schuimde hij grote en minder grote zalen af om beloftevolle beginners op te sporen, en ze via een plaatsje op de festivalaffiche eventueel een zetje te geven bij de opbouw van hun danskarrière. Een van de interessante resultaten van deze persoonlijke zoektocht was de ontmoeting met het jonge dansduo Hélé Fattoumi en Eric Lamoureux. Deze beloftevolle Franse choreografen wisten meteen Verbergt's hart te veroveren en zij zijn dan ook te gast op Klapstuk 91, met hun laatste creatie: 'Après-midi'.

Hélé en Eric ontmoetten elkaar in het midden van de jaren tachtig op de Parijse universiteit René Descartes, waar ze beiden lichamelijke opvoeding studeerden. Met behulp van twee professoren en samen met vier medestudenten, startten ze de collectie de recherche chorégraphique, 'Urvan Letroigat'.

Met deze vriendschappelijke begonnen ze, tussen het studeren door, mini-koreografietjes ineen te steken waarmee ze dan sporadisch naar buiten traden. Hun eerste schuchtere danspassen voor publiek vonden plaats tussen de volley- en basketballijnen van de universitaire sporthal. Voor ze er erg in hadden, bevonden Hélé en Eric zich midden in de professionele danswereld. Hun publiek van minzame Parijse sportkotters en vrienden had zich in een mum van tijd uitgebreid tot een kern van kritische toeschouwers die de evolutie in de hedendaagse dans op de voet volgen.

Vooraleer echter als de Compagnie Fattoumi-Lamoureux in het Franse danslandschap te verschijnen, doen Eric en Hélé eerst ervaring op bij verschillende gezelschappen.

Lamoureux: «Na onze opleiding hebben we het geluk gehad om gedurende een viertal jaren bij enkele gezelschappen te kunnen dansen. Wij hebben deel uitgemaakt van de Compagnie L'esquisse, van Roc in Lichen, Daniël Larrieux nodigde ons uit om bij hem te dansen, Edwige Wood... We hebben een hele weg afgelegd vooraleer ons aan een eigen koreografie te wagen.»

Fattoumi: «Edwige Wood was een belangrijke stap in onze carrière. Ze maakte het ons mogelijk om iedere avond in theaters op te treden. Bovendien stelde ze een bijna blind vertrouwen in ons, daar waar we uiteindelijk toch nog geen enkele ervaring hadden. Het was de allererste keer dat we aangenomen waren als echte professionele dansers.»

Lamoureux: (ironisch) «Als 'niet betaalde' professionele dansers, wel te verstaan.»

Veto: *Julie hebben deel uitgemaakt van Roc in Lichen, waar jullie met een bergbeklimmersachtige dans te maken kregen. Wat hield dat precies in?*

Lamoureux: «Ja, na onze ervaringen bij Edwige Wood zijn we dan naar het gezelschap Roc in Lichen getrokken. Daar werd van ons een erg specifiek soort van dans gevraagd, namelijk de verticale dans.»

KLAPSTUK

Fattoumi: «Dat bestond erin bewegingen uit te voeren tegen verticale klimwanden. Het was een erg precies soort van dansen, waarbij veel risico's genomen werden. We 'dansten' op een vijftig zestal meter boven de grond en voerden bewegingen uit die veel spierkracht en energie vereisten. Doordat alles zich verticaal afspeelde, kon deze kracht en energie echter niet echt vrijkomen. Er was dus erg weinig beweging in de ruimte en het geheel bleef bijgevolg nogal statisch.»

Veto: *Later zijn jullie in de boot gestapt met Daniël Larrieux, die een totaal tegengesteld soort van dans vraagt. Was dit een bewuste keuze?*

Fattoumi: «Nee, je kan als danser wel een zekere weg uitstippelen, maar slechts weinigen slagen erin een voorbepaalde lijn te volgen. Onze contacten met Daniël Larrieux zijn dan ook eerder toevallig verlopen. Wij kenden hem al voordien, hij volgde ons werk van op afstand. In '90 vatte hij het plan op om een dansstuk te creëren met erg verschillende soorten van dansers en daarvoor heeft hij ons toen gevraagd, dat is alles.»

Lamoureux: «Toch is het niet zo toevallig als het wel lijkt, want onze stijl schommelt ook tussen enerzijds een erg fysiek soort van dans, zoals bij Roc in Lichen en anderzijds een meer ingehouden, bijna kontemplatieve manier van bewegen, zoals bij Larrieux. Dit balanceren tussen deze twee uitersten bepaalt trouwens het ritme van onze stukken.»

Veto: *Op een bepaald moment zetten jullie dan de stap naar het stichten van een eigen compagnie.*

Lamoureux: «Dat is ontstaan vanuit een soort van frustratie als danser. Bij Roc in Lichen hebben we namelijk ongetwijfeld een heleboel bijgeleerd, maar er was erg weinig dans in de ruimte. Na een jaar hadden we dan ook echt zin om terug te bewegen, om weer de ruimte te bespelen zonder de beperking van het verticale. We wilden ons terug met onze beide voeten op de grond bevinden. Van daaruit is de idee ontstaan om een eigen compagnie te stichten en het duet 'Husais' te creëren.»

'Husais' was de eerste creatie van de Compagnie Fattoumi/Lamoureux. Twee jaar later werd daar 'Après-midi' aan toegevoegd, het dansstuk waarmee Eric en Hélé, bijgestaan door een derde danser, op Klapstuk 91 te zien zullen zijn.

Veto: *'Après-midi' betekende een nieuwe etappe in jullie carrière, want voor het eerst was er een derde danser bij betrokken. Leverde dat in het begin geen aanpassingsmoeilijkheden op?*

Fattoumi: «Die derde danser was Eric Affergan. We hebben hem ontmoet op een of andere dansdag. Doordat we hem voordien niet kenden en hij ook erg nieuw is tegenover dans, hebben we in het begin inderdaad hard moeten zoeken

Klapstuk: waar Robin Hood en Batwoman elkaar de hand reiken.

naar middelen om te 'kommuniseren' wat wij juist wilden. Eric heeft geen verleden als danser, hij heeft geen lessen gevolgd of jarenlange ervaring opgedaan bij gezelschappen, hij bezit dus niet één bepaalde danstechniek of -stijl. In het begin was het dus een zoeken.»

Lamoureux: «Maar het was een wisselwerking. Wij hebben hem dingen gegeven, maar hij is ook gekomen met wat hij is en met zijn bagage.»

Veto: *Centraal in het stuk staat de schommelstoel. Is dat een metafoor voor de paradox die er in jullie werk steekt?*

Fattoumi: «De schommelstoel heeft verschillende etappes doorgemaakt. Het uitgangspunt voor 'Après-midi' was de idee van het onevenwicht. Daar hebben we lichamelijk, dus in de dans, aan gewerkt, maar we hadden ook zin om een object in de voorstelling te brengen. Tijdens enkele discussies is toen de idee van een schommelstoel naar voren gekomen. Eerst was die in hout, maar later vonden we dat te comfortabel. Trouwens, aan een houten schommelstoel zijn er al zoveel konnotaties verbonden, zoals dat van de breiende grootmoeder. Wij wilden een heel ander beeld. Dus hebben wij aan de scenograaf Jean Opfermann gevraagd een nieuw soort schommelstoel ineen te steken. Hij heeft toen hoge, nogal hoekige schommelstoelen in metaal gemaakt. Zij dragen de idee van gevaar en dus oncomfortabiliteit in zich.»

Lamoureux: «Ze wiegen je, maar tegelijkertijd zijn ze gevaarlijk. Die paradox, die wrijving, daar hielden we wel van. Bovendien is het een metafoor van de tijd die voorbijgaat. Wat ook sterk is aan het beeld van de schommelstoel, is dat hij op sommige momenten nog herinnert aan iemand, wanneer hij nog stilletjes naschommelt. De persoon is weg, maar de stoel schommelt nog. Wat is er gebeurd? Het is een erg rijk beeld. Een journalist heeft trouwens, naar aanleiding van ons stuk, een heel artikel geschreven rond de relatie van de mens tot de stoel in de hedendaagse, sedentaire samenleving.»

Veto: *Dit idee van onevenwicht zit ook in het decor, niet?*

Lamoureux: «Het decor bestaat uit drie panelen achter elkaar, die schuin staan en een naar beneden gaande lijn vormen. Visueel hebben we dus ook de idee van het bijna omvallen, van het onevenwicht weergegeven. Bovendien wilden we ook twee ruimtes creëren: dat van het zichtbare tegenover het onzichtbare.»

Veto: *Met 'Après-midi' zijn jullie nu al een tijdje op toernee. Hebben jullie zelf punten van kritiek op deze voorstelling*

en passen jullie nu soms nog elementen aan?

Lamoureux: «We hebben het stuk al herwerkt. In een eerste fase, toen 'Après-midi' nog 'Un après-midi sur le sofa' heette, hebben we veel veranderd en herwerkt. Nu laten we de voorstelling leven. We hebben wel punten van kritiek, die ons zullen helpen in de toekomst, maar nu moeten we de tijd laten aan het stuk om te rijpen.»

Fattoumi: «In dat rijpingsproces geloven we erg sterk, vooral als je kijkt naar het soort van dans dat wij brengen. Het is geen evident en een moeilijk soort van dansen, waarbij je het lichaam de tijd moet geven om bepaalde elementen te verteren.»

Lamoureux: «Bovendien kunnen we ook niets fundamenteel veranderen, omdat het stuk een vaste structuur bezit. Je kan bijvoorbeeld moeilijk het begin naar het einde brengen of andere elementen verplaatsen, omdat je het geheel dan stuk maakt.»

Veto: *Met 'Après-midi' trekken jullie nog naar Bordeaux, Düsseldorf, dan zijn jullie in Leuven te gast. Wat erna?*

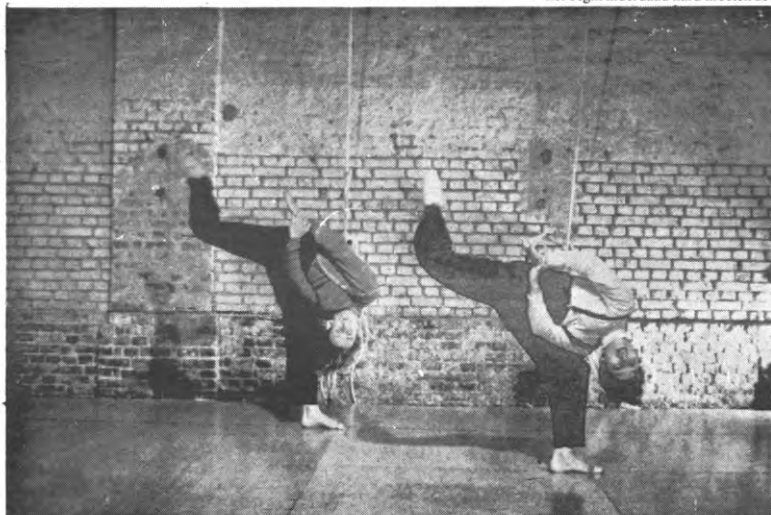
Lamoureux: «In maart, april gaan we dit stuk nog een vijftiental keren spelen in Frankrijk. Maar na Leuven hebben we nog een aantal maanden vrij en daarin gaan we ons bezighouden met een nieuwe creatie.»

Veto: *Staan daarvoor al bepaalde elementen vast?*

Fattoumi: «Jazeker. Het kind heeft zelfs al een naam: 'Si loin que l'on aille' (wat zeg ik dat graag) en we zullen met vijf zijn: Eric en ik, Eric Affergan en twee meisjes die we tijdens audities geselecteerd hebben. Het zal erg verschillend zijn van het vorige wat we gedaan hebben. Ons uitgangspunt zal deze keer eerder de scenografie en de muziek zijn, het gebruik van de ruimte zal verschillen, we gaan het geometrische van 'Après-midi' breken en gaan meer zoeken naar ronde vormen voor decor en bewegingen, ook willen we meer gaan experimenteren met het licht...»

Lamoureux: «We zien onze carrière in feite als een traject dat we afleggen. Daarin was 'Après-midi' een enkele etappe, waar we onder andere de stap van een duo naar een trio zetten. In 'Si loin que l'on aille' zijn we al met vijf en zien we van plan andere elementen in het veld van de dans te exploreren. Stapje voor stapje zijn we zo op weg een eigen compagnie te vormen en een eigen stijl te ontwikkelen.»

Anne Heyrbaut

Fattoumi en Lamoureux: doe het ze maar eens na...

(Foto archief)

GROEPT INGENIEURS MET VISIE
INDUSTRIËLE HOGESCHOOL LEUVEN

Campus Blauwput • Vuurkruisenlaan 4 • 3000 Leuven • Telefoon 016 230850 • Telefax 016 228343

advertentie

Blok en Steel op Klapstuk 91

Oude verhaaltjes in cirkuspak

De allereerste indruk die we van de reeks dansvoorstellingen op de affiche van Klapstuk 91 te verwerken zullen krijgen, komt van onze Noorderburen. Met 'Be Long' staan Blok en Steel niet alleen in voor de opening van het festival, maar vormen ze tegelijk de ontsluiters van '19:15', door programmator Verbergt steevast het *koninginnestuk* genoemd. In dit luik wordt aan tweemaal zeven jonge koreografen een meestal eerste internationale kans geboden. Die vullen ze in met een creatie van hooguit een halfuur.

De punkachtige verschijning van Christopher Steel, een kaalgeschoren hoofd op enkele blonde vlechten na, roept niet direct het vermoeden op dat hij net zoals zijn ranke (dans)partner klassiek geschoold is, en ooit bij een duo balletgezelschap gedanst heeft. Enkele jaren ervaring in de moderne dans bezorgden hem in 1987 een opdracht van 'Stichting Dansproductie'. Achteraf bleek die heel vruchtbaar. Als regisseur van een video-productie gaf Steel dirigerende aanwijzingen aan Suzy Blok: als een vollediende akrobate zat zij vastgeketend in een kooi en werd verondersteld los te geraken, evenwel onder het toezicht oog van een ervaren boeienkoning. De Britse punkkoreograaf Michael Clark werd hun volgende mentor. Dit liet hardnekkige sporen na op de drie gevarieerde duetten die hun ontmoeting in drie jaar tijd heeft opgeleverd: 'Lying Flying' (1989), 'Satori' (1990) en 'Still You' (1991). Waar de eerste twee koreografieën dans en tekst combineren, werd in 'Still You' vooral het dansaspect benadrukt.

Omwille van het sukses van deze productie (die aanvankelijk enkel voor een workshop gerealiseerd was) kregen ze het aansluitende 'Be Long', met de bedoeling een volledig avondprogramma te vullen. In tegenstelling tot 'Still You' wordt het stuk waarmee ze te

zien zijn op Klapstuk 91 door hetzelfde gedanst. Beide werken dragen echter duidelijk één en dezelfde stempel. Koreografe Suzy Blok verwerkt herkenbare elementen, die dan keer op keer terugkeren. De man-vrouw relatie en het spel van aantrekken en afstoten vormen het centrale thema. 'Be Long' toont het gevecht tegen verveling en sleur en de zoektocht naar spanningen en emoties in een poging een al oudere liefde levend te houden. Plagend en elkaar uitdagend worden de grenzen van vrijheid en gebondenheid afgebakend, zoekend naar een evenwicht.

Teatraal

Dit komt vooral tot uiting door het gebruik van cijfers die elk hun eigen betekenis meekrijgen aan het begin van de voorstelling. Het getal dat Suzy nipt op tijd roept, is de alarmbel voor haar danspartner die paraat moet staan om de gekodeerde sprongen op te vangen. Razendsnel volgen deze signalen elkaar op tot Christopher haar uitgeput en verveeld in een stoel duwt. Op zijn manier moet hij dan de aandacht van de ontgoochelde terugwinnen. Het langere 'Still You' brengt deze afstapingen in een vinnig en heel fysiek uitgevoerd duet.

KLAPSTUK

De bewegingsstijl van Christopher Steel en Suzy Blok balanceert tussen akrobatie en moderne dans. Voorwerpen als een trampoline en cirkuspakjes en oefeningen zoals het balanceren van glazen en werpen van messen verwijzen heel expliciet naar de wereld van truks en magische energie. Hier en daar valt een bewust toegevoegde *lalala human step* te herkennen. Degenen die op het vorig Klapstuk Mal Pelo aan het werk gezien hebben, vinden sporen van hun meer affektieve bewegingen terug of herinneren zich het typische imiteren van elkaars dans.

Omdat dit een niet gepland en dus niet gesubsidieerd dansstuk is (aanvragen dienen een jaar op voorhand ingediend), hebben ze deze keer wat muziek betreft niet met een komponist kunnen werken. Ter vervanging werden flarden bestaande muziek toegevoegd, waarvan de sterke beat niet zonder effect blijft. De verandering in tempo wordt benadrukt door de opeenvolgende afwisselingen van stiltes met muziek van Jimi Hendrix of perkussie van Motel Bokassa. Ook het decor moest aan de bezuinigingen letten. Op een simpel gesuggereerd toneel, een stoel en enkele attributen na vinden we een leeg podium.

Geakteer

Na Klapstuk starten Blok en Steel met een nieuwe productie in Leuven. Daarvan ligt nu nog maar enkel het onderwerp al min of meer vast. In november beginnen ze met z'n twee de ideeën uit te werken, waarna ze een maand lang hun bevindingen laten rijpen. In januari kunnen ze dan hun bevindingen overbrengen op het akteurskoppel en de komponist waarmee ze zullen samenwerken. Zowel de actrice Anna Mokotow als de komponist Stefan van Campenhout zijn voor hen oude bekenden die eerder al meegewerkt hebben aan 'Satori'. Het belooft dus weer een meer teatraal gericht stuk te worden. De

première is gepland voor april, en vlak ervoor zullen ze de kans krijgen om drie weken te oefenen in de zaal waar ze zullen optreden.

Alhoewel Blok en Steel zich al in staat getoond hebben met andere mensen te werken in hun ideeën kunnen overbrengen, komt in hun creaties geen duidelijke eigen visie naar voor. De thematiek blijft het altijd terugkerende oude verhaaltje van opfluerende liefde en afstompende verveling, recht uit het alledaagse leven gegrepen zoals zij het zelf als koppel ervaren. Het ekspliciete karakter van de voorstelling en de voor de hand liggende verklaring van de titel (belong = thuis-horen; be long = de wens dat het lang moge duren) laten verder niets aan de

verbeelding over. Misschien is dit evenwel een bewust gekozen invalshoek: Steel zelf uit zijn voorkeur voor eerlijkheid en levensechtheid op het danspodium, eerder dan voor abstrakt geakteer.

Bij de try-out bleek dat het stuk nog ingespeeld moet worden. De timing en de afstemming op elkaar zijn niet altijd perfect. Hieraan zullen de aanpassingen van het laatste moment wellicht niet vreemd zijn. Het stuk zal echter, voor het te zien is op Klapstuk, nog meerdere keren gedanst geweest zijn. Tegen die tijd mogen we toch een afgewerkte, energieke productie verwachten.

Ilse Steen

Een niet gepland en niet gesubsidieerd stuk waarin met cijfers en messen wordt geoid.

Wanneer een oplossing voor de papierverspilling?

De parel en de zwijnen

In het begin van het academiëjaar willen organisaties en kringen zo vlug mogelijk studenten lokken naar hun activiteiten. Vrije verenigingen proberen zich te profileren, kringen hopen op een fikse winst bij de organisatie van hun eerste TD. Naast een gezonde animositeit geeft deze overrompeling elk jaar opnieuw aanleiding tot najver en ruzietjes.

Aan de KU Leuven zijn een groot aantal studentenverenigingen actief die niet tot de 'officiële' studentenkoepel van Loko behoren. Daardoor bevinden zich acht zuiver politieke organisaties, van uiterst links tot uiterst rechts. In alfabetische volgorde gaat het om de Agaleve-studenten Leuven, de Christen-Demokratische Studenten (CDS), de Jongsozialisten KU Leuven (JS-KUL), het Katholiek Vlaams Hoogstudenten Verbond (KVHV), het Liberaal Vlaams Studentenverbond (LVSU), de Marxistisch-Leninistische Beweging (MLB), het Nationalistisch Studentenverbond (NSV), en de Volksunie-jongeren KUL (VujokUL).

Gefundeerd

Het begin van het academiëjaar betekent ook de start van de werking van deze politieke verenigingen. Meestal organiseren ze tijdens de eerste weken een debat voor een zo ruim mogelijk publiek. Vorige week woensdag open-

den de Christen-Demokratische Studenten het jaar met een 'verkiezingsdebat', en de dag erna was het de beurt aan het Liberaal Vlaams Studentenverbond met een 'politiek debat'. Beide debatten vonden plaats in de Pieter De Somer Aula in de Vlamingenstraat. Deze aula is zowat de parel aan de kroon van de KU Leuven, en hij wordt niet zomaar afgestaan aan een vereniging. Er moet bij de voorzitter Studentenaangelegenheden van de unief een speciaal dossier ingediend worden, dat ondermeer de bevestigingen van de voor die avond uitgenodigde sprekers bevat. CDS, dat traditioneel debatteert op woensdag, bracht al in maart een aanvraag binnen, en LVSU nam reeds eind mei een mondelinge optie op de Aula. Beide organisaties zorgden daarna ook voor een gefundeerd dossier.

Op 15 juli werd de aanvraag van LVSU negatief beoordeeld omdat één van de gekontakteerde sprekers in zijn bevestigingsbrief het woord 'verkiezingsdebat' had gebruikt. De Akademische Overheid staat niet toe dat er in universitaire lokalen verkiezingsdebatten worden gehouden, waarschijnlijk uit vrees voor politieke propaganda. Hierop schreef het LVSU de sprekers opnieuw aan, met de vraag expliciet hun aanwezigheid te bevestigen op een debat over de *verhouding tussen burger en politiek*. Na de heropening van het dossier werd de Pieter De Somer Aula tenslotte op 18 september toegewezen. CDS van zijn kant ondervond minder moeilijkheden, omdat in hun dossier blijkbaar geen sprake was van een verkiezingsdebat. Maar wat konden alle studenten maandag lezen op de groene affiche van

CDS? In het groot: 'Verkiezingsdebat'. Na alle 'tegenwerking' van Studentenaangelegenheden voelde het LVSU zich door dit manoeuvre 'serius in zijn rapen geschoten'. Rudi Beeken, organisator van het LVSU-debat, besloot dan ook zijn beklag te doen over deze gang van zaken bij Raphaël Maschellein, Voorzitter Studentenaangelegenheden. De sekretaresse van Maschellein, de vinnige Marie-Thérèse Delodderre, gaf Beeken echter als antwoord dat hij zich met zijn eigen zaken moest bemoeien. Annemie Turtelboom, voorzitter van CDS, bevestigde dat zij nooit heeft geweten dat er in universitaire lokalen geen verkiezingsdebatten mogen worden gehouden. Op de vraag waarom het debat dan niet als zodanig werd aangevraagd, antwoordde ze dat niemand vorig academiëjaar al wist dat de verkiezingen zo snel zouden plaatshebben (Het is dus allemaal de schuld van de regering, of van de Walen). CDS zal ontboden worden, zo vernamen wij van Marie-Thérèse Delodderre.

Turtelboom

Van voortrekkerij of politieke partijdijkt op de kant van de universiteit lijkt op het eerste gezicht geen sprake, althans in dit geval. Zoupe CDS als LVSU schijnen een beetje de dwel te zijn geweest van een gebrek aan informatie. Het criterium 'geen verkiezingsdebat' staat niet vermeld in de lijst met 'voorwaarden bij het gebruik van universitaire lokalen'. Zeer weinig studenten en organisaties zijn op de hoogte van

het criterium. Wat is trouwens een verkiezingsdebat, en wat verstaat Studentenaangelegenheden onder deze term? Men kan alleen maar gissen naar het onderscheid tussen een verkiezingsdebat en een politiek debat in een tijd van verkiezingskoorts. Aangezien de term 'debat' daarenboven steeds slaat op een confrontatie van meningen, is het gevaar voor eenzijdige politieke propaganda (in gebouwen van een katholieke unief, stel je voor) al op voorhand uitgesloten.

Fatsoen

In de marge van deze rel dook eveneens de onvermijdelijke plakstrijd op. CDS had 3.000 (drieduizend) affiches laten drukken, LVSU 2.000. Beide verenigingen beschuldigden mekaar van overplakken en afscheuren. Enkele plaatsen in Leuven zagen eruit als een slagveld. Zowel de groene als de blauwe affiches werden op hun beurt snel overplakt door andere aankondigingen, ondermeer die van de openings-TD van Germania (woensdag) en Farma (donderdag), en van het dansfestival Klapstuk dat deze week van start gaat. Het begin van het academiëjaar, en in mindere mate de periode vlak na de Kerstvakantie, leidt traditioneel tot strubbelingen. Vele verenigingen en kringen krijgen de indruk dat ze voor niets hebben geïnvesteerd in affiches. Wina stuurde zelfs een faks naar Kringraad, om het overplakken van affiches door Apollon te stoppen. "Anders zien wij ons genoodzaakt over te gaan tot het treffen van sancties betreffende Apollon", aldus het Wina-bestuur. Nog vorige week kwam het bijna tot een handgemeen tussen NSV en Politika aan Alma II. NSV had zich voorzien van een knokploeg om te beletten dat iemand een vinger zou uitsteken naar de versbeplakte muur van geelzwarte ("Sluit aan!") wervingsaffiches. De dreigementen en discussies donderdagmiddag aan

Alma II herinnerden aan de ruzie van vorig jaar tussen CDS en Politika. Politika had toen de partijvoorzitters wets aan te trekken op haar debat, en CDS moest het stellen met de mindere tenoren. Een hevige concurrentiestrijd, leens: plakoorlog, was het gevolg.

Een oplossing voor de papierverspilling tussen kringen en vrije verenigingen, tussen kringen onderling en vrije verenigingen onderling dringt zich op. Niet alleen voor de lieve vrede, maar ook omwille van de huizenhoge verspilling. Vorig jaar kwamen de kringbesturen op Kringraad tot een *gentlemen's agreement*, naar aanleiding van een gelijkwaardig voorval als dit tussen Wina en Apollon. Blijkbaar volstaat zulke stilzwijgende overeenkomst niet meer. Bij gebrek aan goed fatsoen moeten we misschien wel naar een soort van reglement, zoals veel kringen hanteren in de presidiumverkiezingen rond Pasen. Aan dergelijk plakreglement zijn ernstige sancties verbonden: wanneer een ploeg een overtreding begaat, wordt ze veelal uitgesloten uit de verkiezingen. In elk geval dienen de kringen iets te verzoeken vóór de universiteit of het stadsbestuur maatregelen neemt.

Dirk Boeckx

016/26.03.01
Platte Lostraat 243 3010 Kessel-Lo

P.A. verhuur • publiciteit
geluidsregistraties

Sporthappening op 16 oktober

Diepzeebiljart en lichtmastklimmen

Net als vorig jaar organiseert Sportraad in samenwerking met het Sportkomitee een sporthappening. Iedereen kan volgende woensdag 16 oktober in de namiddag kennismaken met een aantal minder bekende sporten. Het aanbod zal dit maal groter zijn en heel het gebeuren wordt in een andere kontekst geplaatst. Leuven is immers niet alleen studeren en fuiven. Mens sana in..., weet u wel.

In 1990 werd deze happening op het einde van het academiejaar georganiseerd in de schaduw van een volleybalwedstrijd tussen twee ploegen uit ereklasse. De bedoeling van Sportraad en het Sportkomitee is dit jaar volledig

anders. Ten eerste wil men de studenten laten proeven van niet zo alledaagse sporten zoals boogschieten, schermen en alpinisme. Deze sporten zijn minstens even interessant als voetbal en tennis, die uiteraard ook op het Sportkot kunnen worden beoefend.

De tweede bewegreden van Sportraad: de studenten de weg tonen naar het Sportkot te lokken, maar ook om te tonen dat een student gewoon als ontspanning of in competitieverband aan sport kan doen. Het Leuven Sport-instituut, ook wel Sportkot genaamd,

Het kabelkreet op de helling.

(Foto Hielke Grootendorst)

wordt nog door menig student beschouwd als een ivoren toren: enkel ervaren sportratten zouden er aan hun trekken kunnen komen. Het feit dat het Instituut voor Lichamelijke Opleiding, (ILO), waar de studies Lichamelijke Opleiding en Kinesitherapie kunnen worden gevolgd, in het studentenjargon als het Sportkot wordt aangeduid, versterkt die idee nog meer.

Ten derde is er aan de drempelverlagende functie ook een financieel aspect verbonden. De sporten die tijdens de happening aan bod zullen komen, zijn niet altijd zo duur als men wel eens durft aan te nemen. Een niet onbelangrijk gegeven is tevens dat de organisatoren door een initiatie in verschillende sporten aan te reiken, de sportliefhebbers willen laten kennis maken met diverse cursussen die men op het Sportinstituut kan volgen. Het is namelijk niet zo evident dat men zomaar inschrijft voor een initiatiekursus wanneer men niet vooraf van de sporttak in kwestie heeft kunnen proeven. Alhoewel. De cursus zelfverdediging is al compleet volzet (zie kadertje).

Naast zelfverdediging staan er woensdag ook nog alpinisme, boogschieten, hockey, karabijn- en pistoolschieten, koordlopen, roeien, mountainbike, rock 'n roll, schermen, surfen, trampoline, gymnastiek en toestellen op het programma. De meeste sporten lopen

doorlopend van 14 tot 18 u. Voor meer details kan men de folder raadplegen die een dezer dagen aan de Alma-restaurants wordt uitgedeeld. Sportraad en het Sportkomitee zijn uiteraard nogal selectief geweest in hun keuze. Of de initiatie skate board zal doorgaan is bijvoorbeeld zeer twijfelachtig, vermits de mensen die gekontakteerd werden om de demonstratie te geven nog steeds niet hebben gereageerd. Ook diepzeeduiken zal er dit jaar niet bij zijn. Aangezien er in tegenstelling tot vorig jaar geen gebruik kan gemaakt worden van het zwembad, had men gedacht aan het plaatsen van een grote bak. Er bleek echter snel dat deze veel geld zou kosten. Bovendien zou het een volle dag duren eer de bak gevuld is.

Surfplank

Het grootste gedeelte van de kosten zal gedragen worden door het Sportkomitee dat over meer financiële middelen beschikt dan Sportraad. Deze laatste organisatie doet echter ook zijn duit in het zakje dankzij sponsorgelden en beschikbare subsidies. Deze zijn absoluut onmisbaar vermits bij elke activiteit minstens één monitor - voor alpinisme zelfs vier - moet worden betaald en aangezien de huurprijs van een klimmuur zo'n slordige 40.000 frank kost. Het hele gebeuren is voor de student

VERDEDIGING

Sinds dit jaar organiseert het Sportkomitee een cursus zelfverdediging. Iedereen herinnert zich wellicht de tragische gebeurtenissen van zowat een jaar geleden, toen een studente Geneeskunde in de studentenwoning Arenberg vermoord werd. De ware angstpsychose die hierop volgde, zette de universitaire overheid tot nadenken. Men vroeg daarom aan het Sportkomitee om een cursus zelfverdediging in te richten voor de studenten en het personeel van de KU Leuven. "Zelfverdedigen betekent zich verdedigen en niet aanvallen. Dit wil zeggen dat vooreerst alle middelen moeten worden aangewend om een agressie te verminderen, te ontwijken. Praten met en je verwijderen van een agressor volstaan in de meeste gevallen. Indien al deze middelen hebben gefaald, slechts dan en alleen dan kunnen verdedigingstechnieken worden gebruikt om een aanval te neutraliseren", lezen we in het Sportkrantje van de KUL. Er zullen zich echter maar een handjevol mensen (40 om precies te zijn) veilig voelen in Leuven. Dat is het maximum aantal deelnemers aan de cursus. De rest kan misschien best een cursus welsprekendheid of overredingskracht overwegen. (PS)

gratis. Evenals de melk trouwens die aan de melkbar te vinden is.

Behalve melk is er ook heelwat informatie te verkrijgen over zowel de te beoefenen sporten als over diepzeeduiken, kajak, spelologie, waterpolo, zeilen en zweefvliegen. Struikel vooral niet over het zweefvliegtuigje dat zal opgesteld staan voor de Sporthal. Iedereen is trouwens verzekerd, ook zij die nog geen sportkaart bezitten.

Tenslotte nog dit. Er is geen materiaal of speciale kleding nodig om deel te nemen aan de Sporthappening. Gewone sportkledij kan volstaan. Een surfplank en -pak is ter plaatse verkrijgbaar. Diegenen die interesse hebben voor roeien of surfen, moeten wel wat vroeger op het Sportkot aanwezig zijn, namelijk om kwart voor twee. Vanuit de Sporthal vertrekt men dan naar respectievelijk Wilsede en Rotselaar. De monitoren zorgen zelf voor vervoer.

Patrick Staudt

NIUW!

Leer typen in een week

U leest het juist: op 15 uur, gespreid over één week leert U perfect blind typen (26 letters + hoofdletters + leestekens)

- met leerdoelgarantie
- 3 gratis proeflessen

Doe vandaag nog Uw gratis proefles en morgen typt U zelf brieven en papers.

Deze unieke audio-visuele cursus gaat door in Leuven en Diest. We bieden hem tijdelijk aan voor slechts 2500 frank. Dit nieuwe systeem werd uitgetest door 40 studenten.

Uitgebreid demonstratiepakket gratis beschikbaar (waarborg 100 fr.)

De cursus gaat door te **LEUVEN** - Brusselse straat 51A (016)23.05.56 (tot 21 uur)
DIEST - K. Alberstr. 33 (013)31.40.61 (tot 19 uur)

advertentie

Kontakzoekertje

Veto, 18 jaar, niet onknop, sympatiek, stijlvol en hoog nivo

wkm

Dito

ZETTER

Moet niet ervaren zijn.

Wij leren je alles. Zijn voor alles in.

Ook trio of meer.

De toestand
van de Leuvense kamermarkt

KU Leuven palmt kloosters in

Sinds een paar jaar wordt de huisvestingsdienst van de K.U. Leuven gekonfronteerd met een structureel kamertekort. Normaal manifesteert dit tekort zich pas in september, maar nu kon al in de helft van juli een schaarste waargenomen worden. Momenteel hebben zeker honderd studenten nog geen kamer gevonden. Op enkele plaatsen is gedurende de zomervakantie hard gewerkt om de grote vraag naar koten bij het begin van dit academiejaar op te vangen. De studentenbeweging meent echter dat deze initiatieven niet volstaan, en wijst op de inherente tekortkomingen van de overeenkomsten die de universiteit sluit met prive-eigenaars. Een overzicht van de jongste verwezenlijkingen op de kamermarkt, en van de politiek van de huisvestingsdienst.

Het tekort langs de aanbodzijde van de kamermarkt heeft verscheidene oorzaken. De KU Leuven trekt nu steeds elk jaar meer studenten aan, en ook een groeiend aantal Hobu-studenten wil graag op kot zitten in de stad, binnen de ring. In verhouding tot de totale studentenpopulatie vermindert het aantal pendelstudenten ten gunste van het aantal kotstudenten. Studenten uit Brussel verkiezen de toffe, besloten sfeer van Leuven om te wonen, boven de anonimiteit van de grootstad. Ten slotte worden de laatste jaren meer en meer mensen na het behalen van hun eerste diploma nog iets bijstuderend, waardoor niet genoeg kamers bijkomen voor nieuwe studenten, hetzij eerstejaars, hetzij studenten uit andere universiteiten.

Sinds het begin van vorig academiejaar is er een akuta tekort op de kamermarkt voelbaar. In september 1990 had de huisvestingsdienst, die ressorteert onder de dienst Studentenvoorzieningen, een wachtlijst van 100 aanvragen. De universiteit realiseerde zich dat ze dringend moest zorgen voor bijkomende woongelegenheden. In de loop van vorig academiejaar werden een aantal initiatieven uitgewerkt. Hoewel niet alles volgens plan verliep en er her en der vertragingsopdraden, zijn in totaal toch ongeveer 100 wooneenheden

klaargekomen tegen het begin van dit academiejaar. Ook in de privésector kwamen er meer dan 100 kamers bij.

Binnen drie bestaande universitaire residenties werden door aanpassingen en vernieuwingen een aantal kamers bijgekreëerd. Men spreekt hier van *inbreiding*. Zo werden dertig éénpersoonkamers gerealiseerd in het Sint-Katarina-klooster, gelegen tussen de Sluisstraat en de Vaartsstraat. De zusters *Ancillae Ecclesiae* ('de dienstmaagden van de kerk') hebben het klooster definitief verlaten, en hebben het verkocht aan de unief. Ook in Sedes, in de Vlamingenstraat, werden op deze manier enkele ruimten bekomen. Met eigen materiaal en technische realiseerde de huisvestingsdienst zeven kamers, een studio en een appartement bij de ingang van het gebouw. Tenslotte werden enkele zones in het Unieitair Centrum voor Meisjesstudenten (Vital Decosterstraat) om veiligheidsredenen aangepast, waardoor ook veertien kamers vrijkwamen.

Sinds de sluiting van de Almvesting in het Meisjescentrum, vorig jaar, wordt nagedacht over de functie die de referer zou kunnen krijgen. Het is echter niet eenvoudig om fundamentele werken uit te voeren in een ruimte die middenin het gebouw ligt. Men twijfelt er overigens aan of in die referer ooit studentenkamers kunnen worden ingericht. De ruimte bevat bijvoorbeeld geen ramen, en het plafond is eigenlijk te hoog om slechts één verdieping met kamers te bouwen. Dit project zal waarschijnlijk dan ook nog een paar jaar aanslepen.

Pallet

In het voormalige Zwartzustersklooster, gelegen tussen de Schapenstraat, de Zwarte Zustersstraat en de Dijle, zijn deze vakantie 37 éénpersoonkamers, 8 tweepersoonkamers en 3 studio's klaargekomen. Daarvoor is naar verluidt een 'gigantische inspanning' geleverd. De kamers kijken uit op het Groot Begijnhof en op de binnentuin. De huisvestingsdienst heeft ervoor geopteerd het eigen karakter van het gebouw te bewaren. Daarvan getuigen de vaak nogal lage deurposten (nonnen zijn niet groot) en de soms onmogelijke positie van de ramen. De nieuwe direktrice van de residentie vindt trouwens dat het gebouw kwa stemming, atmosfeer en kleurenpallet een 'typisch vrouwelijk karakter' uitademt. Uit welingelichte bron vernemen we ook dat het niet makkelijk was de dubbelkamers (met een tussendeur doch met slechts één ingang) verhuurd te krijgen. Nochtans zou men zich voorgenomen hebben geen vragen te stellen wanneer ongetrouwd koppels zich aanboden.

Tegen februari '92 staan in hetzelfde kompleks nog eens vijftig kamers op stapel aan de achterkant van het gebouw (de Dijkelant) voor de - veelal Amerikaanse - religieuze studenten van het Loyola College, die nu gehuust zijn in de Onze-Lieve-Vrouw peda (Justus Lipsiusstraat). De renovatie van die kamers zal niet bekostigd worden door de KU Leuven maar door de Jezuzieten. Kwatonen beweren dat ze er mooier zullen uitzien dan de andere wooneenheden in het kompleks. "Het gedeelte met de Jezuzietenkamers geeft inderdaad een ruimere aanblik, maar indertijd de vleugel van de KU Leuven het mindere gedeelte

van het gebouw is, geeft mij dan maar het mindere gedeelte", dixit Jan De Vuyst.

Een ongewild gemiste kans voor de universiteit is waarschijnlijk het Bijbelinstituut, gelegen aan de Sint-Jansbergsesteenweg. Men had van de eigenaars, het (protestantse) Centrum voor Bijbelse Vorming vzw, immers een optie gekregen om het gebouw, samen met het erond gelegen domein van 4 ha., voor 195 miljoen frank te verwerven. Op dit terrein mag ook een hotel gebouwd worden. De KU Leuven vond de prijs echter te hoog, temeer daar de kosten voor aanpassingswerken ook zeer hoog zouden uitvallen, en had er aanvankelijk (slechts?) 120 à 130 miljoen voor over. Naar verluidt is rektor Dillemans in hoogsteigen persoon twee keer gaan onderhandelen; ook hij kreeg de prijzen niet dicht bij elkaar. Kotmagnaat Guy Coenen betoonde eveneens interesse voor het Bijbelinstituut. Aanvankelijk wilde hij het gebouw kopen, maar hij had vlug door dat de vraagprijs boven zijn petje ging. Coenen stelde dan voor het gebouw *en gros* te huren, om het dan zelf, in samenwerking met de unief, verder te verhuren aan afzonderlijke studenten. Ook deze konstruktie ging niet door, ondermeer omdat de huisvestingsdienst er niet mee akkoord ging.

Protestants

De eigenaars van het Bijbelinstituut verhuren de kamers nu aan ongeveer 5.000 frank. Jan De Vuyst, directeur Studentenvoorzieningen, heeft het over een *gentlemen's agreement* tussen de unief en de eigenaars. De verhuring verloopt volgens modelkontrakten van de huisvestingsdienst, de kwaliteit van de kamers voldoet aan de normen van deze dienst, en er is eveneens sprake van een 'prijsrem'. In ruil helpt de universiteit de eigenaars aan studenten voor hun kamers. Tevens bestaat er een overeenkomst met de brandweer over de veiligheid. Momenteel zijn een honderdtal kamers verhuurd, maar eigenlijk kunnen er nog 200 méér verhuurd worden. Daarvoor moet echter eerst de rest van het gebouw worden aangepakt. Op de vraag van Veto of deze kamers enkel voor KU Leuven-studenten bestemd zouden zijn, antwoordde De Vuyst dat de universiteit een goede verstandhouding en samenwerking wenst te onderhouden met de Hobu-scholen uit de omgeving. Dat wil zeggen: het gaat om een ekstra aanbod op de kamermarkt *in se*, en niet om een extra aanbod voor de KU Leuven. Daarenboven kan de unief een eigenaar moeilijk dikteren wat hij met zijn gebouw moet doen.

De universiteit en de huisvestingsdienst schijnen althans gedeeltelijk te zijn afgestapt van het voornemen om zelf een massaantal relatief goedkope studentenkamers aan te bieden. Met de verwezenlijkingen van deze vakantie beschikt de KU Leuven nu over 2654 woongelegenheden. Wettelijk heeft de unief het recht om ongeveer 7000 kamers te verhuren, dit is meer dan het dubbele van het huidige potentieel. Op die manier zou ze de prijzen op de kamermarkt daadwerkelijk kunnen beïnvloeden. In augustus vorig jaar verklaarde Jos De Winter, koördinator van de Huisvestingsdienst, nog aan Veto dat de universiteit de opdracht heeft om meer en voldoende kamers ter beschikking te stellen, om zo de markt te beïnvloeden, "zowel naar kwaliteit als naar prijs als naar huurvoorwaarden". "Met tien tot vijftien procent van de kamers kan je niks doen", aldus De Winter.

Toonaangevend

Indien de unief echter overeenkomsten sluit met de privee, zoals met de eigenaars van het Bijbelinstituut, wordt ze in de onderhandelingen gedwongen tot geven en nemen. Op dit moment kiest de Huisvestingsdienst er blijkbaar voor om de kwaliteit en de huurvoorwaarden van de kamers te garanderen, in ruil voor een toegeving op de prijs. Terwijl ze dus toonaangevend wil zijn op het ene vlak, namelijk kwaliteit en rechtszekerheid, laat ze in feite haar prijspolitiek, in het verleden steeds fundamenteel, voor een stuk schieten. Men kan immers moeilijk spreken van een serieuze 'prijsrem', wanneer kamers 5000 frank of meer kosten, wat bijna zoveel is als in de privee.

De studentenbeweging heeft deze gang van zaken al een tijdje doorzien. Hoewel ze natuurlijk blij is met de recente initiatieven van de universiteit, heeft ze herhaaldelijk gewaarschuwd voor een te verregaande en eenzijdige aanpak van de huisvestingsproblematiek op deze manier. Op een debat in maart vorig jaar merkte Kris Hendrickx, voorzitter van Sociale Raad, op dat investeren in verdere uitbreiding van de huisvestingssector een prioritaire opdracht is voor de unief. De KU Leuven mag niet alleen werken als katalysator om de privésector te helpen het kameraanbod te verbeteren, zoals nu gebeurt. Er dient een structurele oplossing te komen.

Voor zulk soort oplossing zouden de kosten vanzelfsprekend hoog oplopen. Jan De Vuyst, directeur Studentenvoorzieningen, meent dat de universiteit niet zomaar, ten koste van alles, zoveel mogelijk kamers moet bijkreeën. De unief dient volgens hem op haar hoede te zijn voor zakenemissen die zo snel mogelijk munt willen slaan uit de verkoop van onroerend goed; ze moet de voorwaarden die de privee stelt goed afwegen, alvorens een investering te doen. Indien de prijzen te hoog liggen, is De Vuyst veeleer te vinden voor een soort service van de Huisvestingsdienst aan studenten die een kot zoeken. De regeling die getroffen is met de eigenaars van het Bijbelinstituut zou hierbij een modelfunctie vervullen. Naast een marktsegment van eigen residenties, met een kunstmatig gereduceerde huurprijs die afhankelijk is van het inkomen, heeft de KU Leuven dus een segment op het oog van huizen of gebouwen met een billijke

prijs-kwaliteitverhouding, waarbij veiligheid en 'rechtvaardige' contractuele bepalingen voorop staan.

De juist beschreven politiek heeft als gevolg dat de aandacht voor de huisvesting van studenten uit lagere socio-economische categorieën verslapt. Want wat heeft men aan een mooi en veilig kot als men het niet kan betalen? We citeren uit een nota van de Huisvestingsdienst aan de Raad voor Studentenvoorzieningen van 10 oktober 1991: "De kans dat wonen in Leuven voor studenten tot het duurste van de Vlaamse Universiteitssteden zal uitgroeien, is zeer reëel." Het huidige huisvestingsbeleid spruit voor een deel voort uit de prioriteitskeuze van de Akademische Overheid. De studentenbeweging heeft, ondanks de grote inspanningen van de laatste maanden, nog steeds de indruk dat huisvesting geen toprioriteit is voor de Akademische Overheid. De grote schuldige is echter niet de universiteit, die ook met een gebrek aan middelen kampt, maar de Vlaamse regering. Sociale Raad hamert al jaren op het feit dat de demokratisering van het onderwijs verزند in onverschilligheid omdat de sociale toelagen aan de universiteiten niet worden opgetrokken. Desondanks heeft de KU Leuven nog een aantal projecten op stapel staan. "In de komende drie jaar zullen we 550 woongelegenheden bijkreeën", aldus rektor Dillemans in zijn openingstoespraak vorige week. De perspectieven van de Huisvestingsdienst komen in een volgend nummer aan bod.

Dirk Boeckx

ERASMUS

De huisvestingsdienst wil dit jaar grondig studeerwerk verrichten over de problemen die zich voordoen bij het ruilen van kamers door Erasmusstudenten. Leuvense studenten die in het buitenland gaan studeren in het kader van een Erasmusproject, staan hun kamer af aan buitenlandse Erasmusstudenten die naar Leuven komen. De periodes van de ruil lopen echter niet steeds gelijk, wat tot moeilijkheden leidt bij het verschaffen van kamers. Sommige Erasmusstudenten dienen vorig academiejaar wel twee of drie keer te verhuizen. Met behulp van een database, die over ongeveer twee weken in gebruik wordt genomen, wil de huisvestingsdienst een overzicht krijgen over het kamerbestand.

In deze database worden zoveel mogelijk huurkontrakten verwerkt van alle 18.000 kamers die in Leuven ter beschikking staan van studenten. Zo komt men tot een aantal basisgegevens over studentenkamers. Deze informatie zal de huisvestingsdienst koppelen aan de informatie over de periodes waarin studenten met Erasmus vertrekken of waarin Erasmusstudenten naar de KU Leuven komen. De *aankomstspieken* situeren zich in het begin van het academiejaar en in het begin van het tweede semester. Met de database hoopt men eventuele kameroverschotten beter te kunnen opvolgen dan vroeger, toen men nog met vrij beperkte steekproefgegevens moest werken. Het computerwerk maakt het immers mogelijk een groot aantal zoekopdrachten (al of niet tegelijk) uit te voeren aan de hand van vooraf vastgestelde beschrijvings-elementen. (DB)

VOORWAARDEN

- We richten ons tot een jong publiek, tussen 16 en 35 jaar oud, en op studenten in het bijzonder.
- We willen de verkooprijzen van de werken doelbewust laag houden.
- Creatievelingen kunnen hun werken binnen brengen op onderstaand adres.

**PASTEL OPENT
EXPOSITIERUIMTE**

Voor verdere inlichtingen:
PASTEL - HOGESCHOOLPLEIN 5
 Zich wenden tot Marc Lenaerts, 016/20.00.78 (alle dagen vanaf 14.00 u).

Dopen

← vervolg van p.1

Natuurlijk gebeuren er ergere dingen, waarbij onschuldige passanten of private en publieke eigendommen worden misbruikt. Enkele duidelijke afspraken met de doopmeesters kunnen echter volstaan om die toestanden in te perken: geen vuil naar niet-dopelingen laten gooien, geen vandalisme,.... Bovendien bestaan er *so-wieso* een wetgeving om bepaalde praktijken te beteugelen: voor nachtlawaai bijvoorbeeld, of voor openbare zeden-schennis. Om die 'rituelen' aan te pakken, heeft men geen algemeen verbod van doen.

Rituelen

Door de huidige maatregel worden de kringen en de klubs die traditioneel een onschuldige buitendoop organiseren het slachtoffer van de excessen die de laatste jaren sporadisch opdoken in de binnenstad. Bovendien pakt het verbannen van de dopelingen naar privezalen het enige echte 'kwaad' dat met doopplechtigheden gemoeid is, niet aan. Het veranderen van de zwakke persoonlijkheden of van studenten die niet moeders mooiste zijn, kan gewoon doorgaan. Het misbruik dat sommige doopmeesters maken van hun endags-machtspositie door voor één keer zonder gevaar Führerje te mogen spelen, wordt niet aangepakt.

Groenten

Integendeel: wat in een privezaal gebeurt, is helemaal niet meer te controleren: daar valt elke remming door sociale controle van buitenaf weg. Het is al jaren duidelijk dat de meeste mistoestanden zich binnen, en niet op de openbare weg, afspeelen. Dat kan de bewindslieden van stad en universiteit blijkbaar weinig schelen. Of wat te denken van de volgende (telefonische) uitspraak van commissaris Leenders? "Een bloot gat op straat, dat kan toch echt niet door de beugel. In een zaal, waar iedereen op de hoogte is dat het zal gebeuren, daar is dat toch geen misdrijf!" Degene die enkele maanden geleden zijn aanvraag voor het uitbaten van een peep-show in Leuven geweigerd zag, kan die misschien nog eens indienen.

Pieter De Gryse

Hoewel het verbod op straatdopen ook de fakulteitskringen treft, hebben zij dat gebruik eigenlijk gepikt van de regionale 'Klubs'. Die klubs, georganiseerd in het Seniorenkongres (SK), beschouwen de doopplechtigheden als een essentieel element in de ontwikkeling van 'schacht' tot volwaardig 'commilito'. Nu nog gaan de meeste Klubs prat op de dopen, die ze zelf beschrijven als een 'stijlvol' gebeuren. Veto las de bekende *Clubcodex* door en probeert het fenomeen 'doop' in haar historische kontekst te plaatsen.

Toen het SK in 1929 werd opgericht, stelde men zich tot doel "te ijveren voor een stijlvol gezelschapsleven en het studentieke bestaandeel in het Verbondsleven op een ordelijke, gelijkvorige en keurige wijze te organiseren." Vlug drong een reglementering van het ingewikkelde stel gebruiken van het SK zich op. In 1935 verscheen van de hand van Mon de Goeyse (vandaag conservator van het Studentenarchief) de officiële *Clubcodex*. Hoewel de Kodeks sindsdien enkele kleine wijzigingen onderging, is de reglementering van de Goeyse tot op vandaag van kracht. Een jarenlang lid van 'Mechelina' bevestigde ons dat de meeste klubs tamelijk nauwgezet zijn 'Wetten en Voorschriften' naleven.

De Kodeks kan moelijk los gezien worden van de tijdsgeest waarin het boek werd opgesteld. De Goeyse droomde uitdrukkelijk van een stijlvol en hoogstaand klubleven, zonder enige platvloersheid: "De klub (...) stelt zich ten doel de opvoedende kracht van het studentenverenigingsleven te benutten, steunend op het Rooms-Katoliek en het Vlaams bewustzijn, tot het vormen van een studentieus leven in een geest van tucht, stijl en kameraadschap" (art.1). Even verder wordt verduidelijkt hoe een *commilito* - zo noemen de klubleden zichzelf - die 'tucht' en 'stijl' moet interpreteren: "Hij die stijl vertoont in zijn stoffelijke en zedelijke verzorging, keurig in kleding, woord (ABN!) en gebaar, die tucht verkrijgt, niet met geweld, doch met de vormen van zijn innerlijk en uiterlijk prestige." (p.129)

Het klubdeed van de Goeyse staat diametraal tegenover de bierdrinkende reputatie die een aantal klubs vandaag hebben opgebouwd. Hoewel de Goeyse geen 'bierhater' was (integendeel: "Aan

Historiek van de studentendoop

Eed in makaronisch Latijn

de klubtafel mag alleen bier gedronken worden." - art. 64), pleitte hij voor matigheid: "De praeses heeft de dwingende plicht het overmatig drinken tegen te gaan met alle tot zijn beschikking staande middelen" (art. 67). Eenzelfde tucht eiste hij bij het zingen op straat: "Straatlidjes van het soort 'en edde gaai meubele' zingen is zich verlagen. Duitse soldatenliederen in 't openbaar zingen is de beweging in opspraak brengen" (p.136) - tegen Duitse soldatenliederen *hinnenskamers* had de Goeyse minder bezwaar.

De schachtendoop moet dan ook helemaal binnen dit gedisciplineerde geheel zitten worden: het is de opname van een 'schacht' in een vereniging met hoge morele eisen. Daarom ook dat de opname niet gratis is. Er is een strikte scheiding tussen de leden en de aspirant-leden: "De commilitones zijn in twee onderscheiden groepen ingedeeld: de onderscheiders en de schachten." (art.7) Dit onderscheid is allesbehalve formeel: "De schachten of eerstejaars blijven tot bij hun ontgroening in een toestand van onderdanigheid, die op de klubavonden door de houding der deelnemers en door uiterlijke tekenen tot uiting komt." Iedere schacht krijgt bovendien een peter vergezeten die zijn pupil tijdens het verdere academische begeleidt. Als wederdienst stipuleert de Kodeks: "De schacht is zijn peter dienstbetoon verschuldigd" (art. 73/4).

Het doen en laten van een schacht reglementeerde de Goeyse zo mogelijk nog strenger dan het gewone klubleven. Zo mogen de schachten hun Schachtmeester (een soort vice-preses) enkel aanspreken met het eerbiedige "Meester" (art. 28). Het is trouwens voor een schacht absoluut verboden om zomaar te babbelen tijdens een vergadering.

Integendeel: "Verlangt een schacht het woord, dan staat hij recht, neemt zijn pet af, en richt zich tot de schachtmeester met de woorden *Meester, peto verbum*" (art. 39). Pijnlijk akkuraat vervolledigt een voetnoot: "Telkens een schacht zijn pet afneemt, houdt hij ze met de rechterhand links voor de borst." Verder staat vermeld "Hij (de schachtmeester)

draagt er zorg voor dat de schachten hoed en mantel van vooraanstaande aanzien aannemen, wegheganen en na het verloop van de klubavond terugbezorgen" (art. 124).

Het spreekt voor zich dat begin en eind van het schachtenleven passend gemarkeerd worden. Een schacht ondergaat in feite twee doopplechtigheden. De 'Schachtendoop' naar Duits model vindt plaats in oktober, en lijst de schachten in bij de klub. Die doop hoort een "leutig karakter" te hebben. Volgens een vandaag minder gangbaar gebruik hoorden de peters rondjes te lopen met de schachten op de rug, terwijl de commilitones zongen: "Wat komt er van de berg? Wat komt er van de houten berg? Sa, sa, houten berg. Wat komt er van de berg?" (art. 152). De plechtigheid wordt afgesloten met een "koddige eedformule, in makaronisch Latijn", in de trant van "ego schachtus kolossalus/numquam aequam et limonadem bibere". De tweede plechtigheid, de 'Ontgroening', maakt van een schacht een volwaardig commilito, en heeft een "uitsluitend ernstig karakter" (art. 154).

De Goeyse schreef zijn Kodeks in de jaren dertig, een periode met een andere tijdsgeest dan vandaag, waarin begrippen als 'stijl', 'tucht' en 'orde' ook bepaald anders ingevuld werden dan nu. De Goeyse loopt vandaag trouwens niet steeds even hoog op met zijn nazaten: in 1987 had hij het in Veto nog over "bierbeesten". In deze veranderde kontekst heeft ook de doop bij een aantal klubs van het SK een ander karakter gekregen. In 'Ons Leven', het blad van het met het SK sympathiserende KVHV, verscheen in 1989 een artikel 'En de dopen...?': "Vooraf voor de 'schachten-temming' moeten ze nu nog bang zijn. Deze bestaat hieruit dat een aantal schachtentemmers de schachten een behandeling geven welke niemand zijn eigen hond zou willen aandoen. Zij geven de schachten een 'dri' en besmeuren ze met eienswaren." En daarna, enigszins kontradictorisch aan het vorige: "Echt grof wordt het meestal niet." Tegelijk wordt toegegeven: "De doopproef die deze schachten moeten ondergaan kan wel nog variëren naargelang de faam die een klub erop wil nahouden."

Hiermee wordt tegelijk gevraagd naar de huidige zin van dit ritueel. In het klubleven zoals de Goeyse het koncipeerde, beschouwde hij de doop als een 'inauguratie' in een stijlvol geheel. Vandaag interpreteren een aantal Klubs die

'stijl' toch wel anders. Hoe zou de Goeyse bijvoorbeeld gereageerd hebben bij het lezen van het verslag van een bezoek aan Moortgat door het Kempense 'Moeder Mastentop' - een bezoek dat overigens kaderde in haar al bij al prestigieuze eeuwfeest: "We vonden het nogal overbodig om eerst heel de brouwerij af te kammen vooraleer we een verfrissing aangeboden kregen, dus zijn we maar meteen begonnen met de verfrissingen. De duveltjes gleden goed binnen. Bij sommigen gleden ze na een tijdje ook goed terug buiten." (Ons Leven, 1987, nr. 2).

Walter Pauli

KAFEETEORIEEN

Kom ons niet vertellen dat je niet gewaarschuwd was...

Al meer dan een half jaar zijn ACCO en je fakulteitskring in de weer om na te gaan bij je docenten welke cursussen en collegeboeken ze in hun lessen gebruiken. Inderdaad, een half jaar. Want noch het studentencoöperatief ACCO noch de studentekringen willen dit aan het toeval overlaten. Wij zouden het immers doodjammer vinden dat je achteraf je cursussen of boeken zou moeten opvretten omdat ze onbruikbaar zijn voor het college. Al wat blinkt,

tweedehands aangeboden wordt of flink in prijs gereduceerd is, is nog geen goud. En zeker niet steeds het juiste collegeboek.

Met de bereidwillige hulp van de verschillende professoren liggen nu en volgende dagen zowel je cursussen als je verplichte boeken op je te wachten in de diverse cursusdistributiepunten. De juiste boeken welteverstaan.

Je bestek mag je thuis laten.

Studeren met grootste voldoening

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1										
2										
3										
4										
5										
6										
7										
8										
9										
10										

Horizontaal - 1 Streng berispen 2 Lichaamsdeel - De 5 boeken van Mozes 3 Glas jenever - Sierplant 4 Lengtemaat - Onvergelijkelijk 5 Huwbaar meisje - Wild zwijn 6 Maandblad - Vreemde jongensnaam 7 69 cm - Economische organisatie - Voegwoord 8 Zoogdier - Begeerte 9 Fletse - Haspengouwse gemeente 10 Landverhuizers.

Vertikaal - 1 Behaagzucht tegenover de andere sekse 2 Welpenleider - Kleiachtige grondsoort 3 Griekse letter - Selenium - Bijbelse naam 4 Dunne - Belgisch dorpje - Landbouwwerktuig 5 Verlichtingsmiddel - Treiter 6 Schitteren op het doek - Kleed om iets te bedekken 7 Groep aardlagen - Deel van het Arabisch schiereiland 8 Prettige palindroom - Dwarsmast - Griffel 9 Stad aan een bekend Amerikaans meer - Wapenkreet 10 Vervelende venten.

ZOEKERTJES

- 11.11.11-studenten werken politieke akte uit rond etisch bankieren. Wie wil meewerken? Woensdag 16 oktober, 20.00 u, Stuc.
- Abulafia, middeleeuws kabbalist, toert uw manuscripten om tot moderne meesterwerken die profeten in ekstase brengen. Abulafia: tekstverwerking-laserprints, 14.00-16.00 u. 29.22.77. 10.00-12.00 u, Tiensestr. 177.
- Wie wil er meeningen? Hasselt of omstreken van Leuven. Frank Groenstr. 45 Heverlee.
- Blad (blond, blauwe ogen en gril) geeft graag massagemonstraties. Enig Probleem: toffe meisjes als slachtoffers. Maria-Theresiastr. 78.
- Zing je graag, ben je mundiaal bewust, kom en vervoeg het Pati-pati-strijdliederenkoor. Zondag 20 oktober 21-23 u (o.l.v. Hilde Ingels). Verzamelen aan Begijnhofkerk. Hasta luego!
- Musioloog geeft pianolessen aan beginnelingen volgens Thompson's methode. Groot Begijnhof, Bovenstraat 1/1.
- De toffe gasten van den 78 groeten de meisjes van MT 76. Hopen op goeie contacten en gezellige avonden.
- Aan de zogenaamde winnende aanhorder van de prins mijn dromen is deze vakantie langgekomen en heeft me meegenomen... Ik bewonder wel je geheugen maar helaas, je bent te laat. De groeten, no phone.
- International Jean-Michel Jarre Day. All JMJ-fans expected. Rendez-vous: 19.10 Bouwcentrum, Jan Van Rijswijklaan, Antwerp. Don't wait for Coustauze, be there!
- 15.10: vergeet 1 nie! Om 20.00 in Jan Stasstr. 2 krijg je alle info omtrent werkgroep Kansameren. Zien we je ook?
- Op zoek naar een hartje in Leuven? Je kan het vinden tijdens de 24-uren! Wij zoeken voor een hart in je Leuven. Kom eens langs in het tentje van UP.
- Dansen, spelen, zingen!!! Dat kan om di 22.10 om 20.00 u in 1 Chirokot Jolé, Tiensevest 128. Kom jij ook!/?

Agenda

MAANDAG

- 20.00 u **KONCERT** I Fiamminghi (The Belgian Chamber Orchestra) o.l.v. Rudolf Werthen brengen 'Mozart ma non troppo' met werk van Mozart, Westermink en Bartok, in Stadsschouwburg, toeg. 300-750.
- 20.00 u **LEZING** Lezing over keramiek, in CC Leuven.
- 20.00 u **SAMENKOMST** Sint-Egidiusgemeenschap, in Jan Stasstr. 2, org. UP.
- 20.00 u **STARTVERGADERING** van de werkgroep Artsen zonder Grenzen-Medica, met dia's en vraaggesprekken, in AG-2 (Minderbroederstraat 17).
- 20.30 u **VIDEO-AVOND**, in Bijlde Inkomstr. 106, toeg. gratis, org. Liberaal Vlaams Studentenverbond.

DINSDAG

- 12.00 u **VIDEO** Videoteek van Fabre en Verdin, tot 18.00 of op aanvraag, in Stuc (Videoruimte), toeg. gratis, org. Klapstuk.
- 16.00 u **GESPREEK** Mark & Vesna meet... Herman Asselberghs, in kafee Metropole, toeg. gratis, org. Klapstuk.
- 19.00 u **VOORSTELLINGSAVOND** van Aiesec-leuven, in Aud. Eyskens (00.10), Dekenstr. 2.
- 19.15 u **DANS** Blok & Steel, in Stadsschouwburg, toeg. 80/120, org. Klapstuk.
- 20.00 u **KONFERENTIE** met Ludo Martens (auteur van het boek 'USSR- de fluwelen kontra-revoluatie' over de toekomst van de Sovjetunie, in Aud. Vesalius(00.17), org. MLB, studentenorganisatie van de PVDA.
- 20.00 u **LEZING** over 'Kristelijke Kultur: de visie van niet-kristelijke hedendaagse Chinese intellektuelen op het Kristendom' door Liu Xiaofeng, in Kleine Aula, Sint-Michielsstr. 2, org. UP.
- 20.15 u **DEBAT** met Jean-Luc Dehaene(CVP), Philippe Moureaux(PS), Hugo Schiltz(VU), Frans Verleyen(directeur van Knack) en Paul Goossens(De Morgen) rond het thema 'Martens 8', in MSI(L&W), Ravenstraat, org. KVHV.
- 20.30 u **DANS** Angelika Oei danst 'Aliud', in Klapstukstudio, toeg. 280/350, org. Klapstuk.
- 20.30 u **KONCERT** Collegium Vokale, o.l.v. Philippe Herreweghe, brengt Musica Antiqua Leuven 1991, in P. De Somer-aula, Berlotstr. 24, toeg. 700, org. Musica Antiqua Leuven.
- 20.30 u **LEZING** door ex-minister Geens over de Belgische ontwikkelingssamenwerking, in Frederik Linstr. 150, org. UP.
- 20.30 u **VERGADERING** samen met Rik Daems/Volksvertegenwoordiger en burgemeester van Aarschot/ over de politieke studentenbewegingen, in de bovenzaal van Brasserie Notre Dame, Grote Markt 11, toeg. gratis, org. Liberaal Vlaams Studentenverbond.
- 22.30 u **DANS** Stuart danst 'Disfigure Study', in Vlamingenstraat 83, toeg. 280/350, org. Klapstuk.

WOENSDAG

- 12.00 u **VIDEO** Videoteek van Fabre en Verdin, tot 18.00 of op aanvraag, in Stuc (Videoruimte), toeg. gratis, org. Klapstuk.
- 13.00 u **FILM** Cinéma-thèque de la danse met korte dansfilms, in Studio 1, toeg. gratis, org. Klapstuk.
- 14.00 u **FILM** 'Voor een glimlach van een kind'(1982) van Lydia Chagoll, in Vlaams Filmmuseum-archief, Boekhandelaar, 9.
- 14.30 u **AKTIE** tegen het hoge aantal fietsdiefstallen, met merking van de fietsen aan het gemeentehuis van Heverlee, in de Oude Markt(Kolmadam), toeg. gratis, org. Liberaal Vlaams Studentenverbond.
- 16.00 u **GESPREEK** Mark & Vesna meet... Meg Stuart, in kafee Metropole, toeg. gratis, org. Klapstuk.
- 18.15 u **ONTHALFEST** Universitaire Parochie organiseert haar tweede uitpakkend, met om 18.15 u een eucharistieviering en om 19.45 u een feestmaal in Alma II.
- 19.15 u **DANS** Jasperse, in Soetezaal, toeg. 80/120, org. Klapstuk.
- 19.15 u **DANS** Blok & Steel, in Stadsschouwburg, toeg. 80/120, org. Klapstuk.
- 20.00 u **FILM** 'De Vierde Man' (1983) van Paul Verhoeven, naar een boek van Gerard Reve, een aanrader, in Vlaams Filmmuseum-archief.
- 20.00 u **KONCERT** La Petite Bande, o.l.v. Sigiswald Kuijken, brengt 'De Prinsen van de Muziek: Vivaldi-Bach-Dagen', in Concertzaal Lemmensinst., Herestr. 53, toeg. 300-900, org. Festival van Vlaanderen.

JO MEUWISSEN

Alle verhuur video-, klank- en lichtmateriaal voor seminaries, evenementen, optredens en fuiven

BARCOVISION: 5000 fr.
DISCOBAR: 4000 fr.

tel. 016/201.301

- Homo- en lesbiënjongerenkoepel richt nieuwe groepen op in Oostende, Wevelgem, Deinze, Aalst, St-Niklaas, Borgloon en Eisden. Schrijf Dambruggr. 204/3, 2060 Antwerpen. 23.25.02.
- Chirokot organiseert dinsdag 22 okt. een toffe dans-, spel- en zangavond om 20.15 u. aan het Chirokot of om 20.30 u. aan het Rekreatiecentrum.
- Jolé, Chirokot Leuven, verwelkomt alle leiding op de eerste Jolé-avond, dinsdag 22 okt. om 20.15 u. aan het Chirokot of om 20.30 u. aan het Rekreatiecentrum. Het wordt een gezellige dans-, spel- en zangavond.
- Abonneer u nu op het nieuwe midt. (8 tot 20 pp.) tijdschrift: de homo- en lesbiënjongerenkrant; 200 fr. (open omslag) of 500 fr. (gesloten omslag) op rekr.nr. 001-2063737-41 van HLKJ vzw.
- Voor jou! Woensdag 16 okt. 18.15 u. viering in de Begijnhofkerk. Aansluitend uitpakkend-feestavond Universitaire Parochie in Alma 2 om 20.30 u. Met optredend Braziliaanse groep, eigen UP-band en dans. Niet te missen!
- Homo- en lesbiënjongerenkoepel richt eventueel nieuwe groepen op in Izegem, Geraardsbergen, Mol en Diest. Interesse? Schrijf Dambruggr. 204/3, 2060 Antw. 23.25.02.
- Croc est de retour à Louvain! Il passera cette semaine ou vous invite à le contacter à l'adresse connue 142. Librez le 23 oct à partir de 20 h au supercity. Plus d'informations la semaine prochaine. Salut!!!
- Interfak Bigband/Dixieland zoekt nieuwe leden. Enige vereisten zijn muziek kunnen lezen en vlot bespelen van trompet, sax, trombone, piano, gitaar... Répétities elke maandag om 19.30 u., 2de verdieping Arenberginstituut. Contact: Bart Preneel, 016/35.07.23. (thuis) of 016/22.09.31. (werk).
- Voor een psychologe in spe met een fantastische kookkunst die spijtig genoeg nog door de massa moet ontdekt worden. Suggestie: Chez Karen.
- Mijn kamionet (Mercedes 207 D) verhuist de meubels voor uw kot in eerste zit. Inl. 26.04.91 (s' avonds).

- Wie heeft er tijd (en een beetje geld) om van 30/3 tot 7/4 mee te gaan naar Italië? Poi, Piet en Annelies zoeken een vierde persoon om auto (8 tent) vol te krijgen. 125.03.39.
- Zwarte Raven, julie lingerie lijkt ons wel wat. Wij snakken naar een glimp. De gele kanaries.
- Hoi Stef, hier de Betty's. Wij wachten op hetzelfde adres. Tot gauw.
- Maak onze limerick af: Er was eens een beef-stuk in Leuven... Tervuurseest 141, 3001 Heverlee. Aan Bea De Huco.
- Groep vrienden zoekt tegenstanders (min. 6) om wekelijks partijje voetbal te spelen. Inlichtingen: Mathieu 9, 22.28.25.
- Koop Uw cd's per post: gemakkelijk en voordelig! Alle genres, alle titels verkrijgbaar aan de laagste prijs. cd van de maand: Dire Straits, On Every Street - 559 frank. Vraag vrijblijvend info bij Cedepot, Postbus 16, 3001 Heverlee, 20.21.50.
- Enzame burgie (vr) met lentekriebels zoekt partner om oefeningen van Piessens op te lossen. (Standaard orgasme om steil van achterover te vallen geen probleem)
- Homo- en lesbiënnakent: een dynamische en eigentijdse kijk op mens en maatschappij. 091 23.69.29 of schrijf: Vlaanderenstraat 22, 9000 Gent.
- Beste jaargenoten van tweede kan G.D.W. Wees dit jaar toch wat bezadiger, Jan.

advertentie

VERHUUR VAN GELUIDSINSTALLATIES MET OF ZONDER DISC-JOCKEY

DANCE DELIGHT

TEL. 016/23.30.86

- 20.00 u **LEZING** van Ignace Demaerel over 'Geloof, ongeloof, bijgeloof, kleingeloof', in Aud. Vesalius(00.17), toeg. gratis, org. University Aktion.
- 20.00 u **SAMENKOMST** van 11.11.11, in Stuc, org. 11.11.11.
- 20.15 u **STARTVERGADERING** van de studentengroep ATD-vierde wereld-beweging, in Jan Stasstr. 2.
- 20.30 u **DANS** Angelika Oei danst 'Aliud', in Klapstukstudio, toeg. 280/350, org. Klapstuk.
- 20.30 u **DANS** Valenciano danst 'Puntos Suspensivos...', in Stuc, toeg. 280/350, org. Klapstuk.
- 22.00 u **FUIF** Roldo Scorpio fuift, in Belgisch Congo.
- 22.30 u **DANS** Stuart danst 'Disfigure Study', in Vlamingenstraat 83, toeg. 280/350, org. Klapstuk.

DONDERDAG

- 12.00 u **VIDEO** Videoteek van Fabre en Verdin, tot 18.00 of op aanvraag, in Stuc (Videoruimte), toeg. gratis, org. Klapstuk.
- 16.00 u **GESPREEK** Mark & Vesna meet... Angelika Oei, in kafee Metropole, toeg. gratis, org. Klapstuk.
- 19.15 u **DANS** Jasperse, in Soetezaal, toeg. 80/120, org. Klapstuk.
- 19.15 u **DANS** Kriekchaus, in Zuluenaal, toeg. 80/120, org. Klapstuk.

ALFA, KLIO, MECENAS

Alfa-Klio-Mecenas-ful, in Albatros.

EOOS 14/10 om 22.00 u: openings-TD, in Lido, ink. 50/70.

EKONOMIKA 14/10 om 19.00 u: Onderwijsvergadering, in Bar. 15/10: Bestuursvergadering, in Bar. 16/10 om 20.00 u: Openingskantus, in Thierbrau. 17/10 om 20.00 u: Kaas- en wijnavond voor 1ste kan EW en HIR, in Club 51. 17/10 om 20.00 u: Erasmusavond, in bar. 18/10 om 20.00 u: Kaas- en wijnavond voor 1ste kan TEW, in Isol. 21/10: Start Ontgroeningsperiode.

FARMA 14/10 om 19.00 u: Kringvergadering. 15/10: Kantus, in Bierbuste van de Stella, Vaarstraat. 16/10: Schaatsavond. 25/10: Farma gaat naar Night of the Proms. 30/10: Doop en Doop-TD, in Albatros.

GERMANIA 14/10: Presidiumvergadering.

HISTORIA 14/10: Openingsful, in Albatros. 15/10 om 20.00 u: Presidiumvergadering. Alle jaartegenwoordigers worden verwacht, in Permanente. 21/10 om 20.00 u: Kaas- en wijnavond voor kandidaturen. Kaarten op permanente, in Isol. 22/10 om 20.00 u: Kaas- en wijnavond voor licenties, kaarten op permanente, in Isol.

INDUSTRIA 15/10 om 23.00 u: Peter- en Meteravond, met schildiving in de Bierkerk, in Campus Blauwput.

LBK 15/10: Eerste Landbouwkring-TD, in Thier. 18/10: Plan Sjarel. LBK ontvangt alle andere presidia in de Gngori, in Gngori.

MEDIKA 14/10 om 19.00 u: AZG. Startvergadering werkgroep Artsen zonder Grenzen, in Aud. AG 2. 17/10 om 21.00 u: TD, in Thier.

PEDAGOGIE 14/10 om 19.30 u: Algemene Vergadering, in Psychologisch Instituut. 14/10 om 20.00 u: Kringvergadering, in Kringlokaal. 17/10 om 22.00 u: Woeps-TD, in Lido.

POLITIKA 14/10 om 20.00 u: Kringvergadering, in vergaderzaal, Tiensestraat. 15/10: TD, in Lido. 24/10: Night of the Proms. Nog 9 busplaatsen vrij.

PSYCHOLOGIE 14/10 om 19.00 u: Kringvergadering, in Psychologisch Instituut, Lokaal 00.14. 16/10 om 22.00 u: Mijn-eerste-pasje-TD, in Lido.

ROMANIA 14/10 om 20.00 u: Presidiumvergadering, in Praaktkamer fakbar L&W 15/10: TD, in Albatros. 15/10 om 20.00 u: Porto-Avond. Kontaktover met 1e lic-studenten van Kulak.

VRG 14/10 om 20.30 u: Kaas- en wijnavond. Kontaktover met 1e lic, in VAC. 16/10 om 20.00 u: Peter- en Meteravond Erasmus, in boven Notre Dame. 17/10: OpeningsTD, in zaal De Molen in Bertem. 17/10 om 13.15 u: Luchthebat. Dr. Tschipomba komt spreken over toestand in Zaire, in Nieuwe Valk, lokaal 01.19.

VTK 14/10: Cocktailavond voor schachten, in RC. 15/10 om 20.00 u: Kantus voor Schachten, in RC. 17/10: OpeningsTD, in Corso. 21/10 om 20.00 u: Onderwijswerkgroep, in RC.

- 20.00 u **KONCERT** Berliner Sinfonie-Orchester & Rundfunkchor Berlin, o.l.v. Alexander Dmitrijev brengt 'Tod und Verklärung', in Sint-Jan-de-Doperkerk, Groot Begijnhof, org. Festival van Vlaanderen.
- 20.00 u **KONCERT** Liturgische Openzangstond, o.l.v. Paul Schollaert, in Concertzaal Lemmensinst., Herestr. 53, org. Nationale Koorfederatie het Madragal.
- 20.30 u **DANS** Angelika Oei danst 'Aliud', in Klapstukstudio, toeg. 280/350, org. Klapstuk.
- 20.30 u **DANS** Valenciano danst 'Puntos Suspensivos...', in Stuc, toeg. 280/350, org. Klapstuk.
- 20.30 u **TEATER** Frank De Gruyter brengt 'Willen we nog even wachten?', een combinatie van cabaret, chanson, muziek en poësie, in Aud. Minnepoort, Koning Albertlaan 52, toeg. 250, org. cc. Romaanse Poort.
- 22.30 u **DANS** Stuart danst 'Disfigure Study', in Vlamingenstraat 83, toeg. 280/350, org. Klapstuk.

VRIJDAG

- 12.00 u **VIDEO** Videoteek van Fabre en Verdin, tot 18.00 of op aanvraag, in Stuc (Videoruimte), toeg. gratis, org. Klapstuk.
- 16.00 u **GESPREEK** Mark & Vesna meet... Mónica Valenciano, in kafee Metropole, toeg. gratis, org. Klapstuk.
- 19.15 u **DANS** Van Reusel, in Soetezaal, toeg. 80/120, org. Klapstuk.
- 19.15 u **DANS** Kriekchaus, in Zuluenaal, toeg. 80/120, org. Klapstuk.
- 20.00 u **KONCERT** Traditionele Russische Volksmuziek, in Aud. Minnepoort, toeg. 200/300, org. cc. Romaanse Poort.
- 20.00 u **ZANGAVOND** met Europese volksliederen, in cc. Romaanse Poort, Brusselsestr. 63, org. Die Klingende Brúke-Enk van het lied.
- 20.30 u **DANS** Angelika Oei danst 'Aliud', in Klapstukstudio, toeg. 280/350, org. Klapstuk.
- 20.30 u **DANS** Fattoumi-Lamoureux danst 'Après-midi', in Stadsschouwburg, toeg. 200-700, org. Klapstuk.
- 20.30 u **DANS** Valenciano danst 'Puntos Suspensivos...', in Stuc, toeg. 280/350, org. Klapstuk.
- 22.30 u **DANS** Stuart danst 'Disfigure Study', in Vlamingenstraat 83, toeg. 280/350, org. Klapstuk.
- 22.30 u **FUIF** Najaarsful voor homo's, lesbiënnies en sympathisanten, in zaal Albatros, Brusselsestr. ink. 50/70, org. De Roze Drempeel/Labyrint.

ZATERDAG

- 16.00 u **GESPREEK** Mark & Vesna meet... Fattoumi en Lamoureux, in kafee Metropole, toeg. gratis, org. Klapstuk.
- 19.15 u **DANS** Van Reusel, in Soetezaal, toeg. 80/120, org. Klapstuk.
- 19.15 u **DANS** O'Connor, in Vlamingenstraat 83, toeg. 280/350, org. Klapstuk.
- 20.30 u **DANS** Valenciano danst 'Puntos Suspensivos...', in Stuc, toeg. 280/350, org. Klapstuk.
- 20.30 u **KONCERT** Leuvense Universitair Symfonisch Orkest, o.l.v. Maurits Goossens, brengt 'Nos lungit Academia', in Aud. Minnepoort, toeg. 100/250, org. Nos lungit Academia Leuven.
- 20.30 u **KONCERT** Rotterdamse Philharmonisch Orkest, olv Valery Gergiev, brengt 'Tod und Verklärung', in Sint-Jan-de-Doperkerk, toeg. 300-1000, org. Festival van Vlaanderen.

ZONDAG

- 11.00 u **KONCERT** Rinaldo Alessandrini(clavecimbel) speelt in het kader van Europe's Castle Concerts, in Arenbergkasteel, Heverlee, toeg. 600, org. Festival van Vlaanderen.
- 11.00 u **KONCERT** Zulawski Trio (houtblazersensemble) vertolkt het 'Divertimenti' K.V.439 van Mozart, een compositie voor twee klarinetten en fagot, in Aud. Minnepoort, toeg. 150, org. cc. Romaanse Poort.
- 11.00 u **VIERING** van het afscheid van Marc Van Enno, org. UP.
- 15.00 u **KONCERT** Rinaldo Alessandrini(clavecimbel) speelt in het kader van Europe's Castle Concerts, in Arenbergkasteel, Heverlee, toeg. 600, org. Festival van Vlaanderen.

MAANDAG

- 12.30 u **KONCERT** Kompatriota, een Belgisch-Argentijnse ensemble, speelt samen met Pol Bess(piano) en Juan Masoldo(gitaar), in Inkomhal UZ Gasthuisberg, Herestr., toeg. gratis, org. Paul Bessemans.
- 19.00 u **VOORSTELLINGSAVOND**, in Aud. Eyskens(00.10), Dekenstr. 2, org. Aiesec.

Fakbars allemaal gezond en wel

Eindelijk gelanceerd voor het jaar 2000?

Deze week kwam er niets dan goed nieuws van het fakbarfront: alle kringkafees konden hun deuren heropenen op het voorziene moment, een aantal onder hen mogen pronken met een vernieuwd interieur en de universitaire overheid lijkt zich op lange termijn te willen engageren voor het behoud van deze onmisbare ontmoetingsruimtes. Het heeft echter moeite gekost, veel moeite voor sommigen: in fakbars die gehuisvest zijn in lokalen van de universiteit werden uitgebreide veiligheidswerken uitgevoerd, die in bepaalde gevallen financieel zwaar doorwegen.

De fakbars hebben een woelig jaar achter de rug. In het midden van vorig academiejaar doken totaals onverwacht een aantal fiscale verordeningen op, waardoor de kafees verplicht werden op korte tijd flinke sommen op tafel te leggen, wilden ze hun activiteiten verder zetten. Vooral de zogenaamde 'openingstaks' was een lichte streep door de rekening van de financiële beheerders: om verder te mogen functioneren als 'publieke gelegenheid' moest een startsom van minstens 150.000 fr betaald worden. Politika bijvoorbeeld telde een dikke 210.000 fr neer: een flinke hap in de reserves, traditioneel zorgvuldig aangelegd tijdens het jaar om noodzakelijke onderhoudswerken uit te voeren tijdens de vakantie.

De tegenkanting die de fakbars toen ondervonden kwam ook uit andere hoeken: de Leuvense politie kreeg de opdracht paal en perk te stellen aan het burenu- en straatlawaai van kafees als Dulci (Ekonomika), Huis der Rechten (HdR) en Politika. Op dat vlak valt er dit jaar weinig verandering te verwachten: de agenten zouden voor de eerste weken van het academiejaar al de opdracht gekregen hebben elk kafee dat na 02.00 u geluidsoverlast veroorzaakt onmiddellijk te sluiten. Dat mocht het HdR de zondag voor de opening van het academiejaar meteen ondervinden: rond vier uur stapte de politie er binnen en gaf het bevel het kafee te ontruimen. Bovendien valt nachtlawaai sinds een tijd niet meer onder het gewoon politiereglement, maar wordt het door een KB beschouwd als een 'milieu-overtreding' waarop een minimumboete van 6000 fr staat.

De hele week waren er overigens op geregelde tijdstippen controles en werden de verantwoordelijken aangemaand het vooral rustig aan te doen.

Bommen

De grootste problemen van de laatste maanden vloeien echter voort uit beslissingen van de academische overheid, althans voor die kringen die een huis van de universiteit gebruiken. Na de bomaanslagen aan de UCL-afdeling in Brussel werd het probleem van de veiligheid op korte tijd een topprioriteit voor de KU Leuven: er werd een grootscheepse doorlichting van alle universitaire gebouwen op touw gezet, dus ook van de fakbars. Al snel bleek dat de meeste van die bars helemaal niet voldeden aan de veiligheidseisen die de universiteit vooropstelt. Enkel de Dulci had er van bij de opening voor gezorgd dat het kafee beschikte over een veiligheidsuitrusting die in orde is met de voorschriften van de Leuvense brandweer.

Vanaf de Paasvakantie werden de andere fakbars voor de keuze gesteld: aanpassingswerken uitvoeren of sluiten. Voor kringkafees die na Pasen sowieso niet meer openen, werd de deadline de facto opgeschoven. De Shrink (Psychologie) echter, die de hele eksamenperiode openblijft, zag zich genoodzaakt de werken onmiddellijk uit te voeren. Op enkele weken tijd werd de elektriciteit volledig aangepast, werd er een nooduitgang bijgemaakt, noodverlichting en een brandhaspel aangebracht en de buitendeur omgedraaid: alles samen goed voor zo'n 200.000 fr. En dit terwijl men op dat moment verre van zeker was dat het lokaal nog langer dan een jaar kon gebruikt worden. Ondertussen lijkt het er wel op dat de investering zal renderen, vermits het project om dat deel van de parking in de Tienestraat te verbouwen op de lange baan is geschoven.

Patrimonium

Drie andere kafees - HdR, Politika en Fakbar L&W - hebben zich de voorbije maand uitgesloofd om ook in hun lokalen veiligheidswerken uit te voeren. Eind vorig jaar bestond er echter de grootste onduidelijkheid over welke werken er nu precies van de kringen werden verwacht. Dat was het gevolg van het feit dat er minstens drie instanties met het dossier bezig

waren en de koördinatie tussen die drie blijkaar onbestaande was. De eisen van de Veiligheidsdienst en het Patrimoniumbeheer (beiden vallen onder Algemeen Beheer), van de zogenaamde 'audit-kommissie' (die de doorlichting van alle gebouwen op zich nam) en van Studentenvoorzieningen leken allesbehalve op elkaar afgestemd. Tot begin september wisten de studenten nog steeds niet tot wie ze zich eigenlijk moesten richten om inlichtingen te krijgen over de voorschriften van de academische overheid.

Toen hakte men blijkaar eindelijk de knoop door en werd alles in handen gegeven van de diensten van het Algemeen Beheer. Opeens dook er een duidelijke lijst op vanwege de

er af en toe op alsof er een politiek van twee maten en twee gewichten werd toegepast: enkel de fakbars die geloof- en kredietwaardig overkwamen konden rekenen op lange termijnafspraken met de universiteit. Niet toevallig waren dat de kafees van grote kringen, die tevens de grootste omzet hebben. Zo hebben het HdR en de Dulci sinds vorig jaar een negenjarig kontract met de KU Leuven, al gaat het wel om een kontract 'ter bede': de universiteit kan op elk moment besluiten om het kontract eenzijdig op te zeggen - al kan dat niet in de loop van het academiejaar. Nu stelt Peeters een dergelijk kontract ook in het vooruitzicht voor kafees als Politika en L&W.

Peeters: «Nu een groot deel van de veiligheidswerken zijn uitgevoerd, ga ik deze week op bezoek in enkele fakbars. Dan zal blijken of er met de andere kafees een gelijkaardige overeenkomst kan gesloten worden als met het VRG en de Dulci. We willen een lange termijn-politiek gaan voeren met de kringen. Op lange termijn is er immers geen andere bestemming voor deze huizen.»

Kruciaal

Kruciaal in de nieuwe politiek van de universiteit is wel de eis dat de kringen vanaf nu

(Foto Christine Capeau)

dienst Veiligheid met alles wat er diende te gebeuren. De eisen waren voor de drie kafees ongeveer dezelfde: aanbrengen van noodverlichting en -signalisatie, brandblussers of -haspels, alarmknoppen en sirenes. Er moesten voldoende evacuatiemogelijkheden komen en de elektriciteit moest worden goedgekeurd door een erkend keuringsorganisme. Verder diende alle overbodig brandbaar materiaal verwijderd te worden.

Brandladder

Het HdR kon die waslijst van eisen naar eigen zeggen afwerken met een investering van een dikke 60.000 fr. Voor Politika en L&W kwamen daar echter nog een aantal specifieke eisen bij, die de kosten snel de hoogte injoegen: beide kafees schatten dat ze 100.000 à 150.000 fr in de veiligheidswerken hebben geïnvesteerd. Zo werd in de kelder van Politika een muur opgetrokken tussen de mazoetank en de drankopslagplaats, vanwege het ontplofingsgevaar van de gaslessen voor de tapinstallatie. In L&W moest de eikenhouten trapleuning, die vorig jaar op een nacht spoorloos verdwenen was, hersteld worden. Bovendien moet er een brandladder geïnstalleerd worden op het tweede verdiep, die op zich al 100.000 fr zou kosten. Zolang die trap er niet is, mag het tweede verdiep niet worden gebruikt.

In het geval van die laatste twee kafees ging de hele kas op aan veiligheidswerken. Bovendien konden Politika en L&W niet op tijd voldoen aan alle eisen: een aantal werken moesten nog uitgevoerd worden, vaak met het geld dat in de komende maand(en) zou moeten binnenkomen. Toch kregen ze toestemming om te openen, op voorwaarde dat de verplichtingen zo snel mogelijke worden nagekomen. Het lijkt er dus op dat de universiteit zich nu soepeler opstelt in het fakbar-dossier. Dat blijkt ook uit een telefonische reactie van Ludo Peeters, die aan het hoofd staat van de dienst Patrimonium: «Vorig jaar was er een bepaalde strekking van mensen die er voor ijverden om de fakbars te laten sluiten. Algemeen Beheerder Karel Tavernier en ik hebben echter gezegd: de fakbars moeten blijven bestaan.»

Deze nieuwe houding vanwege de universitaire overheid is eindelijk vrij onduidelijk voor het behoud van alle fakbars en kringhuizen, zelfs op lange termijn. Tot nog toe leek het

meer inspanningen gaan doen om de gebouwen te onderhouden, in samenspraak met de universiteit. Volgens de bestaande kontracten met VRG en Dulci moeten de huurders - die wel geen frank huur betalen - instaan voor alle werken: niet alleen voor het onderhoud, maar ook voor grote herstellingen. Anderzijds bevat het kontract een klausule die bepaalt dat, in geval van plots opzegging van de huurovereenkomst, de KU Leuven grote investeringen uit het verleden terugbetaalt 'pro rata temporis', dat wil zeggen naargelang de tijd waarin de investering nog zal renderen.

Dat de kringen het gekregen huis onderhouden en herstellingswerken uitvoeren van infrastructuur die ze zelf kapotmaken, is niet meer dan normaal. Het blijft echter onbegrijpelijk dat de KUL nog steeds weigert financieel bij te springen voor grote herstellingswerken.

Peeters: «Alle kosten aan het gebouw vallen ten laste van de huurder. Je kan toch niet verwachten dat wij de fakbars ook nog eens gaan subsidiëren. Als er belangrijke investeringen moeten gebeuren, zoals het herstel van een dak, dan kunnen er wel afspraken gemaakt worden om de kosten te spreiden. We geven dus met andere woorden het huis voor een langere termijn aan de studenten, maar dan moeten ze het wel goed beheren. De investeringen die de laatste maanden gedaan zijn, zijn in feite alleen inhaalbewegingen, die het gevolg zijn van eigen nalatigheid.»

Wat de dienst Patrimonium nu schijnt te vergeten, is dat de huizen jaren geleden al in slechte staat verkeerden toen ze aan de kringen toevertrouwd werden. Op dat moment zijn er echter geen 'inhaalbewegingen' voor 'nalatigheid' gebeurd vanwege de universiteit. De echt grote investeringen, die toen al moesten gebeuren, werden zo in de schoenen van de kringen geschoven.

Bovendien worden fakbars als Politika en L&W nu verplicht om hun bovenste verdieping(en) af te sluiten, terwijl ze er wel moeten op letten dat deze ruimtes onderhouden blijven. Geen enkele andere huurder is verantwoordelijk voor delen van de verhuurde eigendom die hij niet mag gebruiken en dus ook niet kan verwonen. Of zijn het misschien kringactiviteiten die ervoor zorgden dat er deze zomer stukken van de dakgoot van Fakbar L&W naar beneden kwamen?

Pieter De Gryse

(Foto Christine Capeau)